

חוברת לה' הישועה

משאות חיזוק בעיני השעה מגדולי ישראל
הדרכות ועצות מעשיות להתמודדות עם המצב

שידוכים. שלום בית. וחינוך ילדים. הם שלושת הנושאים המרכזיים בבנין הבית היהודי.

בלי לימוד. בלי ידיעה. הדרכים יכולות להיות סבוכות. קשות. ואנחנו יכולים למצוא את עצמינו עומדים בצומת דרכים ללא ידיעה במה לבחור. מה להגיב. ואיך להתנהג.

מכון בנין הבית היהודי נטל על כתפיו את המשימה החיונית, והכין הדרכה ברורה, יסודית ומפורטת לשלושת נושאי היסוד של הבית היהודי.

צוות המכון השקיע זמן רב ודמים יקרים כדי להגיע לתוצאה המושלמת ביותר. ההדרכות בנושאי השידוכים ושלום בית נכתבו על פי משנתו ובהכוונתו של גדול המדריכים בדורנו הרב שמחה כהן זצ"ל, ובנושא חינוך הילדים – על פי משנתו של גדול המחנכים בדורנו, הרב יחיאל יעקובזון שליט"א, כאשר המטרה היא אחת: לפשט את כל החומר המורכב, לשפה ברורה ומעשית, להציב הוראות ברורות ודרך סלולה כיצד לנהוג.

.....

מבחר קורסים טלפוניים / דיגיטליים + חוברות סיכום

הכוונה לשידוכים לבחורים / בחורות | הדרכת חתנים | העצמה לנשואים | הדרכה לחינוך ילדים | הכשרת יועציות שידוכים | הכשרת מדריכי חתנים

לקבלת תכנים איכותיים למייל, שלחו לכתובת הדוא"ל שלנו את המילה
'הצטרפות' r0527657630@gmail.com

© כל הזכויות שמורות

עריכה ראשית: מכון בנין הבית היהודי | מייל: r0527657630@gmail.com | טלפון: 02.5632.998

בעקבות המצב בו שרוי כלל ישראל
הצלחנו להשיג בס"ד תרומה מיוחדת

לקבלת קורס מקצועי לשמיעה / צפייה + חוברת סיכום בחינם!

התרומה מוגבלת ל-80 נשים בלבד. כל הקודמת זוכה.

התרומה מותנית בהתחזקות 40 יום בצניעות להצלחת התורמים
[או קבלה בצניעות או האזנה לקו הצניעות או לימוד 2 הלכות צניעות ביום]

שידוכים

הכנה להורים
לקראת נישואי הילדים

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה

הכנה לבחורות
לקראת תקופת השידוכים

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה

הכנה לבחורים
לקראת תקופת השידוכים

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה

חינוך ילדים

הדרכה
בחינוך ילדים

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה

הדרכה לחתנים
לקראת הנישואין

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה

העצמה בשלמות הבית
לנשואים

לקבלת דוגמא לשיעור פתיחה

קבלת טופס הרשמה בדוא"ל
7657630@gmail.com

הרשמה טלפונית
02-5632998 שולוחה 8

הרשמה בטופס מקוון
כאן

בס"ד ח' אדר תש"פ

הרב שמחה כהן

מראשי ישיבת נתיבות עולם

מחבר הספרים

הבית היהודי, ביתך שלום

רחוב רב סעדיה גאון 19 בני ברק

טל' 03.6182106

המלצה

הריני בא בזאת להמליץ בכל לב על מכון "בנין הבית היהודי" הנמצא תחת הכוונתי, אשר נותן הדרכות לקראת תקופת השידוכים, וכן מכין הורים לקראת תקופת נישואי הילדים. עברתי על החומר הלימודי כולו, וראיתי שהוא ערוך בטוב טעם ודעת, ובוודאי שיסייע מאוד לעבור תקופה מורכבת זו בקלות ובהצלחה גדולה.

המכון הנ"ל לא חוסך בעמל וטרחה בשביל להגיש את התוצאה הטובה ביותר, ו"יומן השידוכים" שהדפיס המכון, הוא דוגמא מצויינת לכך. נפעמתי לראות את גודל ההשקעה שיש ביומן זה, הצועד עם המשתדכים שלב אחר שלב, ומיקל עליהם מאוד בזמן ההחלטה, כאשר הכל 'מתועד' ורשום בצורה מסודרת.

בפרט שמחתי לשמוע על המיזם המיוחד של הכשרת יועצי שידוכים. הכשרה כזו היתה חסרה מאוד, ואשרי המכון שלקח על עצמו את הפרוייקט המיוחד הזה. לבחורים ולהוריהם יש הרבה ספיקות ולבטים המקשים עליהם להתקדם כראוי בתהליך השידוך. ובוודאי שהכשרת היוצעים תביא לשינוי של ממש בעולם השידוכים, ותתן מענה מושלם לכל הנמצאים בשלב חשוב זה בחייהם.

בנוסף להדרכות בנושא השידוכים, מעביר המכון הדרכות בנושא שלום בית לחתנים ולנשואים, וכן מכשיר מדריכי חתנים בצורה נפלאה ומיוחדת.

אכן, ניסיון רב שנים מלמד, שרובם של קשיים בשלום הבית, אינם נגרמים מרוע לבו של הבעל או של האשה. גם לא מאי התאמה זוגית, אלא נובעים מחוסר ידיעה מסודרת ועמוקה של ההבדלים בין בעל לאשה וכללי התנהגות הנדרשים בהתאם לכך.

לו היה הבעל מקבל הדרכה מתאימה ומפורטת לפני כניסתו לברית הנישואין, הוא היה מתחיל את צעדיו הראשונים ברגל ימין, כשהוא מכיר את נפשו שלו, מבין את נפשה של האשה, את השוני בין גבר לאשה, ואת המהלך הנכון לנהל דו-שיח בין בעל לאשתו, בנוסף לכך את ניהול היחסים מול הוריה ובכך היה יכול להשרות את השכינה בביתו באורח קבע.

הניסיון מלמד שחתנים שקיבלו הדרכה נכונה לקראת נישואיהם, הצליחו בקלות יתר לדלג על ההבדלים בינם לבין הרעיה, וגם אם נוצרו קשיים הם הסתיימו בזמן קצר. גם נשואים שקיבלו הדרכה מתאימה, גילו עד כמה הידיעה של הבדלי תכונות הנפש שבין האיש לאשה יכולים להעצים את שלום הבית שלהם.

בטוחני, בעזרת ה', שכל אחד שילמד את הנאמר בהדרכה זו, ויפנים אותה, דרכו סלולה לפניו בהצלחה גדולה בחיי הנישואין, וללא ספק, יזכה להשרות את השכינה בביתו.

בברכה
הרב שמחה כהן

RABY YAKOV SHIKNAZI
RABBINIC LITERATRE
IN CHARADI COVRAGATION OF SEARADYI
JERUSALEM

יעקב שכנזי
רב ומו"צ
בעדה החרדית הספרדית
ירושלים

ה' אלף תשפ"ג

בס"ד

המלצה

הריני בא בזאת להמליץ עבור מכון "בנין הבית היהודי", העוסק במתן הדרכות בשלושת נושאי היסוד של הבית היהודי: שידוכים, שלום בית, וחינוך ילדים.

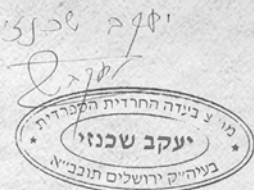
נוכחתי לראות שחכמה ומלאכה רבה הושקעה כאן. ההדרכות ברורות ומסודרות, מיוסדות כפי מסורת ישראל סבא, ומעניקות כלים אמיתיים להצלחה גדולה בס"ד.

בפרט ראוי לשבח את המכון, שאינו מעביר את הקורסים דרך האינטרנט, דבר שנאסר על ידי גדולי הדור.

אני מכיר מקרוב את העוסקים במלאכת הקודש, שעושים עבודתם נאמנה. והנני ממליץ לכל אחד לבוא ולקבל את הדרכותיהם הנפלאות, כי זו הדרך הנכונה והישרה, בה ישכון אור התורה והטהרה.

בנוסף, שמחתי מאוד לראות את השיעורים המיוחדים המיועדים להכשרת מדריכי חתנים. אין ספק, שהדרכה מעולה כזו, תמנע הרבה בעיות בשלום הבית, ותגרום להשראת השכינה בבתי ישראל.

לא נצרכה אלא לברכה, שחפץ ה' בידם יצלח, וימשיכו להפיץ את אור הטהרה, ולא תצא תקלה מתחת ידם. אמן.

תוכן עניינים

הקדמה / דברי חיזוק מאת הרב יחיאל
יעקובזון שליט"א..... 1

שער ראשון / משאות חיזוק מגדולי ישראל

רשכבה"ג מרן הגר"ד לנדו שליט"א..... 9
מרן פוסק הדור הגר"מ שטרנבוך שליט"א 11
מרן ראש הישיבה הגר"ד פוברסקי שליט"א 11
מרן עמוד ההוראה הגר"י זילברשטיין שליט"א 13
מרן ראש הישיבה הגרמ"ה הירש שליט"א 17
מרן הגר"ד כהן שליט"א 18
הגאון רבי יהודה סילמן שליט"א 19
הגה"צ רבי שמעון גלאי שליט"א 21
הגאון רבי יהודה אריה הלוי דינר שליט"א 25
הגאון רבי איתמר גרבוז שליט"א 28
הגאון רבי ברוך דב דיסקין שליט"א 29
הגאון רבי אשר וייס שליט"א 30
הגאון רבי מרדכי שמואל אדלשטיין שליט"א 30
הגה"צ רבי בנימין פינקל שליט"א 30
הגאון רבי ישראל גואלמן שליט"א 32
הגאון רבי יעקב קרפ שליט"א 32
הגאון רבי יחיאל קלרמן שליט"א 33
הגאון רבי עמרם פריד שליט"א 34
הרב מנשה ישראל רייזמן שליט"א 36
כ"ק האדמו"ר מתולדות משה שליט"א 37

כ"ק האדמו"ר מתולדות משה שליט"א 38

המשגיח הרב טוביה פולק שליט"א 40

שער שני / התחזקות למעשה

שמירת שבת כהלכתה 49

התרחקות מפגעי הטכנולוגיה 51

שער שלישי / איך מתמודדים עם המצב?

עשרת הכללים הבסיסיים 55

הרב חנניה מנס שליט"א / מה לומר לילדים בעת

הזו? 57

סיפור / על קידוש השם 63

הקדמה

דברי חיזוק מאת הרב יחיאל יעקובזון שליט"א*

שלום רב.

ביקשו ממני, להגיד כמה מילים ביחס למצב הנוכחי.

אבל לכאורה אין לי מה להוסיף, כל כך הרבה דברים נשמעים, נכתבים, נאמרים, מה יש לי להוסיף.

ובכן, התשובה היא: אין לי מה להוסיף, ולא באתי להוסיף, אלא להפחית, ולהוריד, ולצמצם.

כי עם כל הכבוד לכל מי שאמר מה שאמר, כתב מה שכתב, אנחנו לא יכולים לקבל את כל המלל הזה.

אני מתכוון להגיד את דברי התורה, את דעת התורה הברורה שקיבלתי מרבותי, וביחס לשאר הדברים אני ממליץ לא להקשיב. אם לא אתה שומע אישית מגדול הדור, אפילו ממה שאומרים משמו - עדיף לא לשמוע.

הקדמה ראשונה – הזכויות של הימים הנוראים עמדו לנו לזכות

יש מומחים שמבינים למה זה קרה בדיוק ביום הזה ובתאריך הזה, בגלל שהתחיל בין הזמנים, בגלל שלא הצלחנו בתפילות יום כיפור חס ושלום, בגלל שלא הצלחנו בשמיני עצרת. אני מצטער, כל הדברים האלה, כך שמעתי, הם כפירה בכח התפילה, הם כפירה בהלכה, כי כולנו קיימנו את ההלכות. הם אינם נכונים.

כשפרצה מלחמת יום כיפור, נאמרו אותם דברים ממש, ה' יכפר בעדנו, והיה כעס גדול, גם מהרב אברמסקי זצ"ל, גם מהרב שך זצ"ל, גם שמעתי

* נערך על ידי צוות מכון בנין הבית היהודי, מתוך הקלטה שהתפרסמה בימים אלו, עם שינויי עריכה קלים. ניתן להאזין להקלטה בטלפון 02-5632998 שלוחה 7.

מהמשגיח בישיבה, מהראש ישיבה, שדיברו בחריפות נגד זה. הנוסח שאנחנו קיבלנו זה, שזה חסד ה' וכך צריך להסתכל על זה: בזכות זה, בזכות התפילות של יום כיפור, הקב"ה גלגל שהמלחמה תפרוץ דוקא ביום כיפור, כדי שיהיה לנו הרבה זכויות, ויצטמצם הנזק מאוד, כך צריך להסתכל על זה.

הקב"ה זיכה אותנו לעבור את כל הימים הנוראים, לקיים את כל ההלכות, כלל ישראל התעלה כולו בזכותינו, וככל שהמצב נורא ומזעזע, הוא הרבה הרבה פחות גרוע, מאשר היה לולא הזכויות האלה. כך צריך להסתכל על זה חד משמעית ולא בשום דרך אחרת.

הקדמה שניה – אנחנו לא אשמים!!

הנקודה השניה היא, חריף אני אומר, באותיות של קידוש לבנה: אנחנו לא אשמים!! אסור להגיד את הדברים האלה. לא יתכן שאנחנו, שומרי תורה ומצוות, אשמים בנזק שלא רצינו לגרום. כבר שמעתי מהסטייפלר בזמנו ומעוד - אני לא יזכיר עכשיו את כל השמות, אני רק מודיע ומצהיר שכל מה שאני אומר זה מה שביררתי היטב באופן אישי אצל גדולי הדור הקודם - אנחנו לא צריכים להסתכל על זה כמו אשמים, לא יתכן, אמר הסטייפלר, שאדם יהיה אשם כשלא התכוון במזיד לגרום רעה. אם מדברים באשמה כללית על זה שלא היינו מושלמים, אז בואו נדבר קודם על זה שכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאילו נחרב. אבל אף אחד לא מייחס לעצמו הרג של אנשים רח"ל, צער, כאב, וסבל, בגלל שהוא לא היה מספיק בסדר, זה מעוות, זה לא נכון. אז בואו וננטרל גם את הדברים האלה, זה לא הנושא.

שני חלקי הניסיון: הטווח הקצר והטווח הארוך

יש לפנינו ניסיון, צריך לדעת איך עומדים בו. והניסיון הזה מתחלק כמו כל ניסיון לשני חלקים: איך מתמודדים בשעת הניסיון עצמו, ואיך מתמודדים לטווח הארוך. כל ניסיון אמור גם לרומם אותנו. לא יתכן שיהיה מצב קשה, נעבור אותו בשלום, ואחר כך נשכח אותו כאילו לא קרה כלום. משהו, משהו, זעיר, חוט השערה, אבל משהו - צריך להשתנות, זה כל הענין של הניסיון, כמו

שרש"י אומר על הפסוק כי לבעבור נסות אתכם בא האלוקים, כל ניסיון אמור לרומם אותנו, לקדם אותנו. אז יש לנו עכשיו ניסיון להתמודד עם המצב הנוכחי, ויש ניסיון לטווח הארוך.

עיקר הניסיון – תיקון 'כוחי ועוצם ידי'

אז הניסיון כולו ברור לחלוטין, כך קיבלנו מרבתינו, ושוב אני מזכיר, כך היה במלחמת ששת הימים, וכך היה במלחמת יום כיפור. הניסיון הוא ניסיון של בטחון בה', לתקן את 'כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה'. זה עיקר הניסיון. אני זוכר שערב מלחמת ששת הימים, אני לא רוצה עכשיו לתאר את זה, העם היה במתח נוראי, אמהות כבר דיברנו על כך שצריך לשלוח את הילדים לחוץ לארץ כדי שישאר זכר למשפחה. זה דור של בוגרי שואה, בוגרי גלויות, אנשים שראו איך מתוך שלוה העולם מתנפץ ברגע אחד מול העיניים שלהם. זה היה נורא. ושבעות חיכו במתח והיה בטוח שאנחנו... הצבא הכין שמונת אלפים ארונות קבורה, רק בשביל הגל הראשון של ההרוגים... ודוקא הרב אברמסקי היה רגוע מאוד. למה הוא היה רגוע? משום שאנשים לא בוטחים בצבא, ומשום שהם מאוחדים. זה שתי הנקודות. וזה היה כל כך מרגיע, אנחנו הנערים בכלל לא פחדנו. ואחרי ששת הימים כשהיה רהב יוצא דופן והיו בטוחים שאנחנו חזקים מכל העולם, התחיל הפחד של גדולי הדור, עד שביום כיפור ראינו כמה הם צדקו...

וגם ביום כיפור אמר הרב זצ"ל, הקב"ה אמר 'עד רדת חומותיך הגבוהות והבצורות אשר אתה בוטח בהם בכל ארצך', ויחסית זה חסד נורא! כן, המצב הנורא של יום כיפור, אני לא יודע מי מכם יודע מה היה שם בדיוק, היה דכאון נורא, אלפי קצינים עזבו את הארץ, אנשים ירדו, היה מצב נורא בארץ, והוא עוד אמר שזה חסד גדול, כי התנפץ האליל של צה"ל, ויחד עם זה הקב"ה שמר עלינו, ואנחנו עדיין שורדים.

ברור לחלוטין שזה המצב עכשיו. כל אחד יודה בליבו, אנחנו אמנם אומרים בפה שאנחנו בוטחים בה' ומאמינים בה', והקב"ה מנהל את העולם, אבל יש גם צה"ל, נכון? כשאנחנו שומעים סיפור או קוראים בעיתון 'החרדי', איזה סיפור

של מבצע של המוסד, הלב קצת מתמלא גאווה... שומעים על משהו של השב"כ או כל השמות המרשימים האלו, זה טוב לנו, למה זה טוב לנו? כי אמנם חסדי ה', אבל... אנחנו עושים מהם בטחון בשיתוף, כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה בסיעתא דשמיא... בסיעתא דשמיא כוחי ועוצם ידי...

זה הניסיון. עכשיו הקב"ה עוד פעם הראה לנו, בצורה כואבת, אין על מי לסמוך, אין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים. זה כלל הניסיון גם שמדובר על המצב העכשיו, וגם לטווח הארוך.

אני רוצה להגיד משהו. משהו בקשר למצב עכשיו. הדבר שלפי הניסיון שלנו הכי הרבה החדיר את הכוחי ועוצם ידי, הדבר העמוק ביותר, זה העיסוק בחדשות, גם בעיתונים החרדיים. אנחנו קוראים כל הזמן, עוסקים בפרטי פרטים של קרה ככה וקרה ככה, והוא עשה ככה, וזה מחדיר ללב את ההרגשה שזה תלוי בנו, בפוליטיקאים שלנו, בנציגים שלנו. ראש הממשלה אשם, שר הבטחון אשם, זה עשה ככה וזה עשה ככה.

אני ממליץ לכם, דרך חיים, איכות חיים נפלאה, ורמה רוחנית אמיתית: להפסיק להתעסק, לא לקרוא, לא לשמוע, לא לדעת מה קורה. יש אשליה שאם אתה יודע מה קורה כאילו יש לך שליטה במצב, זה בדיוק הדבר שממנו צריך להזהר! אין לנו שליטה במצב, הידיעות האלו הן לא עוזרות שום דבר. רק לשטוף את המוח נגד האמונה שהקב"ה מנהל את העולם.

אם יש ידיעות שצריך לדעת, מקצת דרכי ההשתדלות, זה יגיע אליך גם אם לא תקרא ולא תשמע מאף אחד. אני מאוד ממליץ לכל מי שרוצה להרגיש איכות חיים אמיתית: להתנתק מזה ככל האפשר. לדעת: הקב"ה מנהל את העולם, וזה מה שחשוב.

החיזוק לטווח הקצר

באופן מעשי, אם לא מתפללים, כותב הרמב"ם זה דרך אכזרי. קיבלנו מרבותינו, ככה היה ביום כיפור, ככה היה לפני ששת הימים, להגיד שלושה פרקי תהלים, זה מה שתמיד אמרו. ואלה הפרקים שהם קבעו: תהלים פרק צא, תהלים פרק קל, ותהלים פרק קמב. זה שלושת הפרקים שאמרו לנו להגיד.

ונא לשים לב, החלק החשוב הוא, שאנחנו אומרים אותם לא רק בשביל עצמינו, "המתפלל על חבירו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה". אפילו במלחמות של אחאב כתוב שניצח בגלל שעם ישראל לא היו דילטורין ביניהם. מה שצריך לעשות זה להגיד אותם למען כלל ישראל. כלל ישראל בצרה, שכינה שרויה בצער. שכינה זה משל להנהגה של אמא שצריכה לעשות ניתוח, ולכרות לבן שלה את האבר כדי להציל אותו, וזה מאוד מצער אותה, ואנחנו צריכים להשתתף בצער השכינה ולחשוב על כלל ישראל. אנחנו נתפלל על כל כלל ישראל.

ואחרי הפרקי תהלים האלו היינו אומרים אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה. אלה שמתפללים נוסח אשכנז יש להם את הנוסח בתפילת שני וחמישי. לאלה שאין להם את זה יש בסידורים נוסח ספרד בתפילת מנחה של יום כיפור, שם זה קצת יותר ארוך. אפשר גם לנסח את הבסיס לבד. צריך להתפלל על כל ישראל הנתונים בצרה ובשביה גם על אלה שבחוץ לארץ, ובמיוחד להגיד בארצנו הקדושה, יש דין של עניי עירך קודמים, להתפלל על כולם שלא יסבלו, שהקב"ה ינחם אותנו את אלה שכבר בצער, ותוך כדי כך מותר לנו לקוות שמתוך שמתפלל על חבירו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה.

אין הכוונה שהוא ירמה את עצמו, הוא יודע שהוא מתפלל על חבירו בשביל שהוא יענה תחילה, אבל העובדה שאדם מסוגל גם בשעת כאב וחרדה ומתח, לחשוב גם על אחרים, זה מעניק עוצמה רבה מאוד לתפילה שלו.

גם צריך לדעת לברך אחד את השני מהלב ברכת הדיוט, זה גם שמעתי מרבותינו, שענין ש'אל תהיה ברכת הדיוט קלה בעיניך', זה בא להגיד שגם הברכה שלך לא תהיה קלה בעיניך, לא רק מישהו אחר שמברך אותך. המעלה בברכת הדיוט, זה המשל שהאדמו"ר מאמשינוב הזקן פעם הביא, אבל שמעתי אותו גם ממקורות אחרים, משל ידוע, שכשאמא רואה את שני הילדים שלה רבים זה מאוד מאוד מצער אותה, אין לה צער יותר גדול, וכשהם חיים בשלום טוב לה, וכשהיא רואה אח אחד מטפל בשני זה משמח אותה מאוד, זה גורם

לה להעניק לשניהם הרבה יותר, אפילו אם היא אמרה לאח הגדול לדאוג לאח הקטן, אפילו אז כשהוא עושה את זה, זה משמח אותה. אבל כשהאח מעצמו דואג לאחיו, זה המצב הכי טוב שיכול להיות, זה הברכה הכי גדולה.

זאת אומרת יש בברכת הדיוט בחינה אחת שהיא יותר מברכת חכם, חכם הוא כביכול אחראי, כביכול הקב"ה מינה אותו לדאוג גם לאחרים לברך, להתפלל, אבל כשאתה בעצמך אומר למישהו 'יום טוב', 'בוקר טוב', 'שיהיה לך בהצלחה', 'שיהיה לך רפואה שלימה', כשאתה אומר את זה מהלב, זה בעצמו ענין גדול מאוד.

אמר לי רבי דב לנדו, ה' יאריך ימיו בנעימים, לפני לא הרבה זמן, שהיה פעם מישהו שבא לחפץ חיים, והחפץ חיים אמר לו שילך למקווה, זה היה יום שישי, והוא בכה על צרת אשתו, והוא אמר לו שילך למקווה ויחפש עד שיהודי אחד יברך אותו מהלב וזה מה שיועיל. אמר לי ר' דב, העולם אומרים שזה כאילו ענווה של החפץ חיים, ואני אומר לך שזה לא נכון, יש מעלה בברכת הדיוט שהחפץ חיים ראה שהוא לא יכול וברכת הדיוט כן יכולה, כי זה כמו שאמרתי המעלה של ברכת הדיוט.

אז מה שצריך לעשות זה: שלושה פרקים להתפלל על כלל ישראל, פעם ביום לברך את השכן, מישהו בבית 'שיהיה לך יום טוב', 'שהקב"ה יצליח אותך', משהו קצר במתכוון לזה, לרצות את זה, זה חובתינו בשעה זו.

החיזוק לטווח הארוך

הנקודה לטווח הארוך היא לחזק משהו בבטחון, בטחון אין פירושו להתמודד עם קשיים יוצא דופן. עיקר הבטחון הוא היום יום, מה שקובע באדם את האמונה שהקב"ה מנהל את העולם. הצורה הטובה ביותר זה סוד מאה ברכות, ואמרנו את זה פעם באחד השיעורים, ודאי שלא ארחיב עכשיו.

ברכה אחת ביום בצורה נכונה. עיקר הברכה זה לא משהו נימוסי להגיד תודה או להודות במשהו, עיקר הברכה זה להכניס ללב, להטמיע בלב את האמונה שאין עוד מלבדו שאנחנו נסמוך עליו, כלומר: כל בנאדם ביום יום שלו סומך על

עצמו ועל המציאות, הוא קם בבוקר, הוא בטוח שהוא יראה, הוא בטוח שהוא יוכל ללכת לאן שהוא רוצה, הוא בטוח שהוא יודע איך לעשות, והקב"ה לא נמצא בתמונה...

ועיקר הבטחון זה לקחת את הבטחון הזה בעצמו, במציאות בסביבה, ולהעביר לקב"ה. ככה מצטייר לשון חז"ל 'התולה בטחונו בהקב"ה' מה פירוש התולה בטחונו? תולה בטחונו זה אחד שכבר יש לו בטחון, רק מפנה אותו אל הקב"ה. כך גם מבארים חז"ל את הפסוקים בטחו אל ה', מה זה בטחו אל ה', כמה פסוקים חוזרים על זה, לבטוח אל ה' פירושו לקחת את הבטחון שיש לך ולהפנות אל ה'.

אז ברכה אחת ביום, עדיף ברכה אחת בבוקר, ברכות השחר, שיותר קל לזכור את זה, לקבל את זה אצלנו בלי נדר שזה יכנס לנו לדם, שאנחנו כל יום מברכים לפחות ברכה אחת וזוכרים את הטוב של הברכה, שאומרים ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם, ברכה שאין בה שם ומלכות איננה ברכה, פירושו אנחנו מזכירים לעצמו שהוא מוליך העולם, הוא מנהיג את העולם, דרך משל: אני מברך רוקע הארץ על המים, אני מזכיר לעצמי, אני בטוח בעצמי שכשאני הולך ברחוב, הבניינים לא יפלו מרעש אדמה, ומי התהום לא יעלו ויציפו את העולם כמו שהיה בדור אנוש, למה, כי הקב"ה בכל רגע ורגע רוקע הארץ על המים. שום דבר לא קיים במציאות לכשעצמה רק רצון הקב"ה שהוא מחדש אותה.

אני מברך פוקח עוורים. ההרגשה של כל אדם קיבלתי פעם ראייה, אפילו אם הוא מודה שהוא קיבל מהקב"ה, עכשיו אני רואה כרגיל ורק אומר תודה מצד נימוס. זה אי הבנה יסודית בברכה. כשאתה אומר פוקח עוורים, אתה אומר בעצם אני עוור, וברגע הזה הקב"ה נותן לי ראייה. מברכים בבוקר אז זה יותר מוחשי, אבל העיקרון הוא לכל היום.

כשאתה אומר מלביש ערומים, אתה חושב יש לי בגדים אני מסודר, יש לי משכורת, יש לי הכנסה, יש לי מלגה... לא, אתה בעצם מצד עצמך ערום והקב"ה מלביש אותך.

גם כשמברכים על אוכל ברכת הנהנין אתה יכול גם שם לראות את הדוגמא הזו, אתה מברך ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם בורא פרי העץ, מה זה אומר שהוא מלך העולם? זה שיש תפוח בעולם, ושהתפוח הגיע אלי, ושאני בטוח שאני יכול לאכול אותו, ושאני בטוח שמערכת העיכול המסובכת והמורכבת שלי תעכל אותו, ואני יהיה שבע, כל הדברים האלה, זה כל הזמן הוויה של הקב"ה. זה נקרא בטחון. דברים שאתה סומך על המציאות. להעביר את הבטחון הזה, את האמונה הזו, את ההסתמכות הזו - אל הקב"ה.

לסיכום

אז קבלה אחת לעתיד, זה הברכה, לקבל על עצמינו לטווח הארוך. עכשיו יש את התפילה, את הדאגה לבין אדם לחבירו, ומעבר לזה לא להתעסק.

הדרך להתמודד עם החרדות והפחדים

הדרך הרגילה שאדם מתמודד עם חרדות ופחדים, זה שהוא מדחיק, הוא מנסה להתעלם מזה. יש דרך הגרועה ביותר זה שהוא מדחיק את זה בלי שהוא יתעסק עם הפרטים והוא מאבד את התמונה הכללית, ויש דרך שהוא מדחיק את זה שהוא בכלל לא חושב. ההדחקה האלה לא מועילות, הם משאירות מועקה בלב. כי כאילו הלב יודע שאני מתחכם.

אבל כשאדם עושה את מה שצריך ואז הוא מדחיק - זה ההדחקה הבריאה, זה המנגנון שהקב"ה ברא. זה הדרך להתמודד עם חרדה. לא להכנס לחרדות, לא לברר פרטים, לא לשמוע אפשרויות אולי ככה ואולי ככה, לא להתעסק עם שמועות. להתרכז במה שאנחנו אומרים וכל אחד כפי מה שהוא יכול להתחזק.

זה כל מה שיש לי מרבותי, ולענ"ד כמו שאמרתי מקודם, זה הדבר היחיד שצריך לדעת וזה כל מה שצריך לעשות. מעבר לזה עדיף לא להתעסק.

שיהיה לכולנו גאולה שלימה במהרה בימינו. אמן.

שער ראשון

משאות חיזוק מגדולי ישראל

רשכבה"ג מרן הגר"ד לנדו שליט"א

אמירת תהלים

ביום שמחת תורה לאחר תפילת מוסף, הגיע עדכון על ידי נכרי על המצב הקשה, והודיעו למרן שליט"א על כך, מרן שליט"א הורה מיד לומר פרקי תהלים בהיכל ישיבת סלבודקא.

הקפות שניות

כמו"כ הורה מרן שליט"א לבטל את כל אירועי הקפות שניות בכל היכלי הישיבות ובתי המדרש. והוסיף כי יש להרבות בתפילה וחיזוק לרגל המצב הקשה.

צער וכאב

מיד לאחר צאת החג שמע מרן שליט"א פרטים נוספים על המצב הקשה, מרן שליט"א אחז בראשו ואמר בצער וכאב: אוי ווי אוי ווי, ה' ירחם כמה צרות.

הקדמת זמן חורף בהיכלי הישיבות

לאחר צאת החג, עלה מרן הגרמ"ה הירש שליט"א לבית מרן שליט"א להתייעץ עמו כיצד לנהוג בעולם הישיבות והאם להישאר בישיבות לחיזוק לימוד התורה, מרן שליט"א ביקש לבדוק עם גורמי ביטחון את רמת הסיכון בהתנסויות.

כמו"כ מרן הגרב"ד פוברסקי שליט"א שוחח טלפונית עם מרן שליט"א והתייעץ איתו על פתיחת זמן החורף.

לאחר שישב מרן שליט"א זמן רב לבירור הדבר, כתב מרן שליט"א בכת"ק מכתב מיוחד לבני הישיבות הקדושות, כדלהלן:

"הראוי הוא מכל הבחינות, לאור המצב החמור מאד והבלתי ברור, שיוקדם הזמן של החורף ביום א' או ביום ב', כל ישיבה לפי האפשרויות שלה, וכפוף להנחיית הרשויות.

ויהי רצון שניצל במהרה מכל צרה ופגע רע בזכות לימוד התורה של לומדיה דמגנא ומצל"א".

ולאחר מכן חתמו על המכתב אף מרנן הגרב"ד פוברסקי והגרמ"ה הירש שליט"א.

תלמודי התורה

לגבי תלמודי התורה, הכריע מרן שליט"א כי מחר אסרו חג סוכות, לא יתקיימו לימודים בתלמודי התורה מחשש פיקוח נפש במקומות הלימוד ובדרכים אליהם.

שיר של פגעים

עוד הורה מרן שליט"א במוצאי שמחת תורה, הורה כי אנשים נשים וטף יתמידו בימים אלו באמירת פרק צ"א בתהלים יושב בסתר עליון, ולאחר התפילות בציבור יש לאומרו פסוק בפסוק.

חיזוק לבנות ישראל

במענה לשאלת מנהלי מוסדות חינוך לבנות, בהם יו"ר תנועת בתיה הרב ישעיהו ליברמן שליט"א, במה בנות הסמינרים יתחזקו, השיב מרן שליט"א, "בצניעות ובמידות טובות".

פעילות קירוב

מרן שליט"א נשאל על ידי ראשי ארגון לב לאחים, האם לצאת בימים אלו לפעילות הקירוב ללמוד תורה עם מתקרבים, והשיב:

"היות ועדיין קיים חשש סביר שמחבלים מסתובבים ברחבי הארץ, אין לצאת לפעילות עד שהמצב ישתנה.

במידה וכבר לא יהיה חשש זה, אך עדיין יהיו טילים, ניתן יהיה לצאת וללמד ותורה מגנא ומצלא, תוך הקפדה על ההנחיות".

מרן פוסק הדור הגר"מ שטרנבוך שליט"א

מסירות נפש

עם צאת החג, בעודו אוחז בספר התורה, נשא מרן שליט"א דברים בפני תלמידיו בני ישיבתו בבית שמש, ואמר להם את הדברים הבאים:

"צריך אמונה שהקב"ה יעזור, אבל כדי שהקב"ה יעזור צריכים אנו להראות שאנחנו מסכימים לעשות גם משהו קשה במסירות נפש עבור הקב"ה, ולכן כל אחד יקבל על עצמו עכשיו שילמד גם בזמני קשיים ויראה נפלאות בעזרת ה'".

מרן ראש הישיבה הגר"ד פוברסקי שליט"א

חיזוק בתורה תפילה וצניעות

עם היוודע דבר האסון הקשה, קרא מרן שליט"א להתחזק בתפילה ובתחנונים לבורא עולם, והוסיף שבני התורה נקראים להרבות בתורה ובתפילה, ובנות ישראל יקבלו על עצמן חיזוקים בצניעות ובאמירת תהילים.

אמונה ובטחון

מרן שליט"א הוסיף ואמר כי חובה להרגיע את בני הבית באמונה וביטחון בהשי"ת כי לא יטוש ה' עמו, ובזכות האמונה והתפילה ניוושע.

הקדמת זמן חורף

עם צאת החג שוחח מרן שליט"א טלפונית עם מרנן הגר"ד לנדו, הגרמ"ה הירש, והגר"ד כהן שליט"א, ואמר להם כי לדעתו יש להקדים את תחילת זמן חורף עקב המצב הקשה השורר בארה"ק.

לאחר מכן שוחח מרן שליט"א עם נשיא הישיבה הגר"א כהנמן שליט"א, ועם ראשי הישיבות הגר"י רוזן, הגר"י חברוני, והגרש"ב סורוצקין שליט"א, והורה להם שיש לדאוג שיתחילו את זמן החורף בהקדם האפשרי. וכן פנה מרן שליט"א ליו"ר ועד הישיבות הגרח"א קאופמן שליט"א, וביקש ממנו שיפעל לתיאום הדבר מול הרשויות.

דברים שנשא לתלמידיו

ביום ראשון, פנה מרן שליט"א באופן אישי בהקלטה מיוחדת עבור תלמידיו בני ישיבת פוניבז', ואמר להם את הדברים הבאים:

"אני כעת פונה לכל תלמידיי, תלמידיי היקרים, תלמידי הישיבה.

אז המצב הוא קשה, צריכים הרבה זכויות, לעצור את המצב הזה.

ואני מבקש מכולכם, תבואו להתחזק יחד אתי, ותבואו היום אחרי הצהרים לישיבה, ומחר אני יגיד שיעור פתיחה. כדאי לכם לבוא.

אני רוצה להוסיף שגם דיברתי עם ר' אליעזר כהנמן, והוא גם חושב ככה.

כולנו יחד נתחזק, והקב"ה יעזור שנעבור את המצב הזה.

נתחזק בדברי תורה, זה הדבר שמציל אותנו".

לא תעמוד על דם רעך

מרן שליט"א עורר בחשיבות פתיחת הישיבות: "כל דקה של תורה מצילה חיים, אסור לנו להתמהמה, לא תעמוד על דם רעך".

מרן עמוד ההוראה הגר"י זילברשטיין שליט"א

ביטול מעמד נעילת החג

בבוקרו של יום שמחת תורה, כאשר נודע למרן שליט"א את דבר האסון הנורא, הורה יחד עם הגר"י סילמן שליט"א לבטל את הסעודה שהיתה אמורה להתקיים עם נעילת החג, באמרו "איך אפשר לשמוח בשעה שאחינו בני ישראל נתונים בצרה ובשביה".

מי שברך

לאחר מכן ערך מרן שליט"א מי שברך בבכיות נוראיות על כל הפצעים והשבויים.

שמירת השבת ולימוד הלכות שבת

קודם שניגש לתפילת מוסף, נשא דברי חיזוק ואמר שבבני ברק אין צריך לפחד כי יש את הבטחת החזו"א שבזכות התורה ושמירת השבת לא יהיו פצצות ואסונות.

לאחר מכן ביקש בדמעות מכל הקהל, שיקבלו על עצמם ללמוד בכל יום שני הלכות שבת, בהביאו את דברי חז"ל כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא, וציטט את דברי הפיוט כי אשמרה שבת - קל ישמרני.

מרן שליט"א ביקש בבכי שיעבירו את המסר לכל כלל ישראל, כי אם אנחנו נתחזק בשמירת השבת, שזה כולל בלימוד הלכות השבת, הרי שיסור חרון אף מעם ישראל, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולינו.

מרן שליט"א חזר על הדברים גם בעצרת החג שהתקיימה יחד עם סעודה שלישית, ואכן רבבות עם ישראל החלו ללמוד ברבים, ביחידות, עם בני ביתם, הלכות שבת, ללמוד וללמד, לשמור ולעשות.

דברי החיזוק שנשא במיוחד כרי לפרסמם לציבור

עם צאת החג חזר מרן שליט"א על הדברים מביתו, כאשר ביקש מנכדו הרב חיים מלין שליט"א להקליט את הדברים ולפרסמם לכל עם ישראל.

ואלו דבריו של מרן שליט"א: "החזון איש אמר לפני שמונים שנה, שכאן בבני ברק לא תהיינה הפצצות, המקום כאן שמור כיון ששומרים פה שבת, גיסי חזר על זה כמה פעמים.

אני רוצה לספר לחבריי היקרים, שבאמצע הלילה פעם גיסי הרבנית בת שבע ע"ה אמרה לבעלה רבי חיים, נפלה פצצה בבני ברק, הוא התעורר משנתו ואמר: לא יכול להיות, כאן לא! ונרדם שוב בחזרה, ואחר כך התברר שהכל אמת. אנשי בני ברק ב"ה מוגנים, למה? בזכות הצדיק ובזכות שפה שומרים שבת.

ושאר אחינו בשאר הארצות, דעו לכם אם אתם תשמרו שבת תינצלו, רבינו האבן עזרא קבע "כי אשמרה שבת קל ישמרני, אות היא לעולמי עד בינו וביני", יש שמירה, כל טוב לכם אחיי היקרים, כי אשמרה שבת קל ישמרני, לא לפחד!".

עד כאן דבריו המחזקים והמרגיעים של מרן שליט"א.

פרדס כץ וקרית הרצוג

מרן שליט"א נשאל, האם הבטחת החזו"א שבבני ברק לא יפלו טילים קיימת גם בשכונת 'פרדס כץ' ו'קרית הרצוג', והשיב כי אם רוב תושבי המקום שומרים שבת הרי שההבטחה קיימת גם שם, והמיעוט שמחלל שבת - בטל ברוב.

כניסה למקלטים

מרן שליט"א הורה, כי בוודאי מחוייבים להיכנס גם בבני ברק למקלטים ולמקום מוגן, משום 'ונשמרתם מאד לנפשותיכם' ו'אין סומכין על הנס'.

דברי חיזוק לבחורי ישיבות בדרום

מרן שליט"א נשאל על ידי בחורי ישיבות השוהים בדרום בישיבות, ושרויים בפחד גדול, ואינם יכולים לשוב לביתם. מרן שליט"א הרגיע ואמר כי הישיבה היא המקום המוגן ביותר, משום ש'תורה מגנא ומצלל', והורה לבחורים לשבת ולומר תהילים וללמוד הלכות שבת, ובכך ינצלו מכל רע.

ברכת דיין האמת

מרן שליט"א נשאל במוצאי שמחת תורה ע"י נכדו הרב חיים מלין שליט"א, לאחר הבשורות הנוראיות מהדרום, האם לברך בשם ומלכות 'דיין האמת' כנפסק בשו"ע (או"ח סי' רכ"ג) שעל שמועות רעות מברכים 'ברוך אתה ה' וכו' דיין האמת'.

מרן שליט"א השיב שכל זה בבשורה שבאה בהפתעה גמורה, אך בזמננו המציאות לצערנו שאנחנו חיים במלחמה תמידית וקיימת מיום קום המדינה, ואויבינו עומדים עלינו בכל רגע נתון לכלותינו, והקב"ה מצילנו מידם, ולדאבוננו בכל תקופה יש פיגוע כזה או אחר רח"ל, ואמנם ברור שמה שמתרחש כעת הוא בקנה מידה נוראי ועצום, אך כיון שזה חלק ממלחמה תמידית, אין לברך בשם ומלכות, רק בלי שם ומלכות.

מכתב חיזוק בדבר שמירת שבת

ביום א' אסרו חג כתב מרן שליט"א מכתב חיזוק מיוחד עבור אחינו בית ישראל, וזה הנוסח המלא של מכתב קדשו:

”בס”ד

אסרו חג של סוכות תשפ”ד

עת צרה היא ליעקב וממנה יושע

לאחינו בית ישראל היקרים והאהובים.

מובא בשם מרן החפץ חיים זצ"ל שכל מעשה של יחיד הנעשה במסירות נפש עצומה, ללא לאות וללא רפיון, יכול להשפיע על כלל ישראל כולו עד סוף כל הדורות, ועל אחת כמה וכמה אם כל הציבור כולו מתחזק ומתעורר להיטיב דרכיו.

אבקש מאחי היקרים, שכל אחד ואחד ילמד בכל יום ויום שני הלכות מהלכות שבת הלכה למעשה, שזהו הדבר המרומם את קדושת השבת לכלל, ועל ידי כך מושפע כל יחיד ויחיד להוסיף בשמירת השבת ולהתחזק בה, וכבר ייסד רבינו האבן עזרא בפיוטו "כי אשמרה שבת, א-ל ישמרני, וכבר אמרו חז"ל (נדה דף עג ע"א) כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העוה"ב.

וכל אחד שיעשה כדברים הללו, מובטח לו שינצל מכל פגע רע, ויזכה שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה, ויה"ר שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולינו, ובמהרה נזכה לגאולת עולמים אכ"ר.

בברכה נאמנה

אחיכם

יצחק זילברשטיין."

דברי חיזוק לנשים

מרן שליט"א נשא דברי חיזוק מיוחדים עבור נשות ישראל בקו למען אמהות, ואמר להם את הגברים הבאים:

"אל בנות ישראל נועם ה' עליכם.

הצבא החזק ביותר במזרח התיכון, ואחד החזקים בעולם כולו הופתע בצורה מביכה ביותר, והובל לאירוע טרור קשה שלא ידעה מדינת ישראל מאז היווסדה.

הדברים מראים עבורינו איתות מבורא עולם, השבת היא זו השומרת על עם ישראל כפי ששורר המשורר אבן עזרא, כי אשמרה שבת א-ל ישמרנו, אותי לעולמי עד ביני ובינינו.

אנו מבקשים מכל האחיות שלנו היקרות שלנו שישמרו את השבת, ויכניסו בבית את הרוח ללמוד תורה בפרט שתי הלכות של הלכות שבת.

כל אמא תבקש מהילדים שלה, אני רוצה כל יום שתי הלכות בהלכות שבת, השבת תגן עלינו, השבת תרומם אותנו, תמשיל אותנו בעזרת ה' על כל העולם כולו שיראו שאנחנו העם הנבחר. אחיכם, יצחק זילברשטיין".

הודו לה' קראו בשמו

כאשר סיפרו למרן שליט"א את המעשים המופלאים שקרו בערים מסוימות שניצלו בזכות החיזוק בשמירת השבת, הביע התפעלות רבה, ושמחה עצומה, והתחיל לשיר בהודאה להקב"ה, את הפסוקים: "הודו לה' קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו, שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו".

מעמד תפילה

ביום ראשון בערב יצא מרן שליט"א להשתתף בעצרת תפילה מרכזית שהתקיימה בבית המדרש דברי שיר בהשתתפות אלפי עמך בית ישראל שזעקו בתפילה ובתחינה לפני בורא עולם כי יחוס על שארית הפליטה.

מרן ראש הישיבה הגרמ"ה הירש שליט"א

דברי חיזוק בחובת השעה

במוצאי שמחת תורה לאחר תפילת ערבית, נשא מרן שליט"א דברים בהיכל ישיבת סלבודקא, ואמר לתלמידיו בני הישיבה את הדברים הבאים:

"הדבר הראשון שאנחנו צריכים כעת, זה להרגיש את ההשתתפות איתם, בכל תפילה להזכיר אותם, הרבה תהלים להגיד.

זה דבר אחד, ביחס לחיוב ועבודה הפרטית של כל אחד ואחד ביחס לנושא הזה, השתתפות, השתתפות מלאה!

ביחס לענין של הישיבה, יתכן מאוד שנבטל את הבין הזמנים, לא יתכן שיהיה מצב שיהיה מלחמה ואנחנו חלילה לא לומדים.

אפילו אם לא נבטל מאיזה סיבה את בין הזמנים, אבל אסור לאף אחד לעשות שום טיול, או ללכת סתם ברחוב, אלא להיות או בבית או בבית המדרש, זהו, זה המקומות שצריך להיות!

אחרת זה ממש חילול ה' שאין כמוהו, וגם פיקוח נפש!

השי"ת יתן שירפא את כל החולים, והקב"ה ינקום בכל הרשעים, ואנחנו נוכל לחזור ללימוד שלנו ולעבודת ה' שלנו בצורה יותר טובה, ה' יעזור לכל אחד ואחד לעשות את זה, ושיהיה זמן טוב".

מרן הגר"ד כהן שליט"א

מכתב חיזוק

מרן שליט"א כתב מכתב חיזוק מיוחד עבור תלמידיו בני ישיבת חברון, יחד עם ראשי הישיבה הגרמ"מ פרבשטיין, הגר"ש כץ, והגר"י חברוני שליט"א, בו כתבו את הדברים דלהלן:

אסרו חג, כ"ג תשרי תשפ"ד

אל בני הישיבה הק' הי"ו

א"ר יצחק נפחא חובל עול של סנחריב מפני שמנו של חזקיהו שהיה דולק בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, מה עשה, נעץ חרב על פתח בית המדרש ואמר כל מי שאינו עוסק בתורה וכו' (עיי"ש סנהדרין צד) עת צרה היא ליעקב וממנה יושע. יודעים אנו כי אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמיים, ובתקופה קשה זו על כתפינו התפקיד המרומם של העמדת שמנו של חזקיהו שרק בו יחובל עול הצרים עלינו.

נישא תפקיד זה בגאון, ונישא בעול עם כל אחינו בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה ונבין את גודל השעה ואת האחריות, כי בלי ספרא אין סיפא כמאמר חז"ל.

ולזה נתאזר בגבורה לבוא לישיה"ק ביום שני בערב, ונתאמץ להגביר חיילים לתורה ולתפילה ולהשתמש בכח הקול קול יעקב ולדעת שבנו הדבר תלוי.

בברכת התורה ראשי הישיבה

דוד כהן משה מרדכי פרבשטיין שלמה דוד כץ יוסף חברוני

הגאון רבי יהודה סילמן שליט"א

ביום שמחת תורה בבוקר באמצע ההקפות, כאשר התחילו להגיע השמועות על כך שמסתובבים מחבלים צמאי דם, ולא ידעו האם יש חשש שיבואו גם לבני ברק, הורה הרב שליט"א לבנו הרב גדליהו סילמן שליט"א להדליק את הפלאפון במקום צדדי, ולעדכן באופן מיידי בכל התרחשות, כיון שיש בזה חשש פיקוח נפש שדוחה שבת.

כמו"כ הרב שליט"א קיים התייעצות עם מרן הגר"י זילברשטיין שליט"א, ולאחר מכן החליטו לבטל את הסעודה שהיתה אמורה להתקיים עם נעילת החג.

לאחר תפילת מוסף נשא הרב שליט"א דברים חריפים ביותר שלא כדרכו, ואמר את הדברים הבאים:

אין דרכי לקלל יהודים, ואני לא רוצה לקלל יהודים, אך כעת אין לי ברירה אלא לומר את הדברים הבאים.

וכאן זעק הרב שליט"א מנהמת ליבו:

ימח שמם של בית המשפט העליון!

ימח שמם של הממשלה שנותנת לו גיבוי מלא!

בית המשפט רוצה לגייס את לומדי התורה, והקב"ה מראה להם, אם אתם מנסים לגייס את לומדי התורה, אני יראה לכם עד כמה שהצבא שלכם לא שווה כלום! ומתחת לאפכם יצליחו לעשות טבח נורא כזה!

תקיפה בעזה כשעי"ז יהרגו יהודים

הרב שליט"א נשאל, האם לתקוף בעזה, כאשר על ידי התקיפה ימותו גם יהודים שנמצאים שם בשבי, והשיב שיש לעשות כן.

ברכת דיין האמת

שאלו את הרב שליט"א, האם לברך ברכת דיין האמת כאשר שומעים שמועה קשה זו, והשיב שמי שמרגיש צער גדול מכך יש לו לברך.

היברלות מהגויים

ביום ב' כ"ד תשרי נשא הרב שליט"א דברים בברית לנינו, ובה אמר את הדברים הבאים:

יום זה של כ"ד בתשרי נקבע לפני אלפי שנים ליום תענית ותפילה, כמבואר בפסוקים בנחמיה פרק ט'.

(א) וּבַיּוֹם עָשָׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה נֶאֱסָפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֹם וּבְשָׁקִים וְאַדְמָה עֲלֵיהֶם:

(ב) וַיִּבְדְּלוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל מִכָּל בְּנֵי נָכָר וַיַּעֲמְדוּ וַיִּתְּנוּ עַל־חַטֹּאתֵיהֶם וְעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵיהֶם:

(ג) וַיִּקְוּמוּ עַל־עַמָּדָם וַיִּקְרְאוּ בְּסֶפֶר תּוֹרַת ה' אֱלֹהֵיהֶם רְבַעִית הַיּוֹם וּרְבַעִית מִתּוֹדִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים לַה' אֱלֹהֵיהֶם:

ושם בפסוקים מובא באריכות גדולה כל מה שאמרו ביום זה.

אך רואים כאן שהפסוק מדגיש את הנקודה של "ויבדלו זרע ישראל מכל בן נכר" כי הקב"ה רוצה לראות כעת איך שאנחנו מתבדלים מהגויים ולא הולכים בתועבותיהם.

שמעתי שהורידו את הגדר בין הגברים לנשים, הקב"ה מראה לנו, אתם מורידים את הגדר של הצניעות, אני מוריד לכם את הגדר בעזה.

ודבר נוסף הקב"ה מראה לנו (שיר השירים פרק ח' פס' ו') שימני כחותם על־לִפְּךָ, כחותם על־זְרוֹעֶךָ, בהושענא רבא היה חיתום הדין והקב"ה רצה לראות שאנו שבים בתשובה שלימה ומשפרים את מעשינו, ומשלא - "כי עזה כמוות!"

הקב"ה יעזור שנשוב לפניו בתשובה שלימה, והוא יאמר לצוּרֵינוּ דִּי, ולא יארע כל נזק לאף יהודי.

הגה"צ רבי שמעון גלאי שליט"א

שמחת תורה

כאשר החלו להגיע השמועות ביום שמחת תורה בבוקר עדכנו את הרב שליט"א על כך, בסיום ההקפות אמר הרב שליט"א שהידיעה מאד מאד הקשתה עליו לשמוח כמו ששמח כל שנה.

אמירת תהלים ודברי חיזוק

במוצאי שמחת תורה, הרב שליט"א ניגש לפני העמוד והחל לומר פרק תהילים פסוק בפסוק.

אחרי כמה שניות הרב שליט"א פרץ בבכי נורא שזעזע את כל בית הכנסת, וניסה להמשיך לומד עוד פסוק תהילים ולא הצליח. הרב שליט"א סימן לאחד המתפללים שיגש לעמוד במקומו.

לאחר שסיימו פרק תהילים, הרב שליט"א ניגש שוב לעמוד והחל באמירת פרק תהילים נוסף.

ושוב המעמד הנורא חזר על עצמו: אחרי פסוק אחד הרב שליט"א נשנק מבכי ולא היה מסוגל להמשיך, בכי ללא הפסקה.

הרב שליט"א התיישב על מקומו ובכה דקות ארוכות כשלא מצליח להתאושש, בכי מטלטל כמי שכל עולמו חרב עליו.

באמצע אמירת התהילים עצר הרב שליט"א ואמר את הדברים הבאים בבכיות, ובקול נשנק:

"התפקיד שלנו כרגע להתפלל ולהתחזק בתורה הקדושה בתפילה לבורא עולם, אבינו אב הרחמן רחם עלינו. אנחנו מכירים ברבש"ע, ורק אנחנו יכולים לבקש, ואנחנו יודעים אם ה' לא ישמור עיר שווא שקד שומר.

כל כך הרבה יהודים בצרה, וכשיהודי בצרה הקב"ה בצרה, ובעת צרה כולם אחודים ביחד, וצריך להתחזק באהבה ואחוה אחד לשני, וכמובן בתורה שזה מציל, להתחנן להקב"ה שירחם עלינו, אי אפשר לעבור הלאה לסדר היום, ויש להתחזק בתורה ותפילה, בשמירת הפה, ובכבוד בית הכנסת, נבקש רחמים מהקב"ה שלא יהיה עוד צרות".

כמו"כ במענה לשאלת אחד ממקורביו במה יש להתחזק בעת הזו, השיב הרב שליט"א: לשמור על הפה, להתפלל הרבה, ולהרבות בתורה.

דברי חיזוק לנשים

ביום ראשון נשא הרב שליט"א דברי חיזוק לתלמידות הסמינרים, בעצרת שנערכה בשידור ישיר טלפוני לרבבות תלמידות, ואמר להן את הדברים הבאים:

"אנחנו נמצאים בזמן שכל אחת מבינה שמדברים אלינו, השאלה מה עושים עם הדיבור הזה, מה עושה בן אדם כשהוא שומע אזעקה, אנחנו צריכים להבין

שאנחנו שומעים אזעקה זה כמו ששמענו את השופר בראש השנה, המטרה של השופר זה להעיר את ליבנו, האזעקה רק באה להעיר אותנו, עורו ישנים מתרדמתכם, אי אי, איך האבא מדבר אלינו.

אומר רבינו יונה בברכות כתוב גילו ברעדה, גילה ורעדה ביחד, אומר רבי יונה איך יכול להיות גם לשמוח וגם לרעוד ביחד, אז הוא אומר ברגע שאני יודע מי מרגיז אותי, אני יודע שהוא לא מתכוון להרגיז אותי כדי להפחיד אותי, התכוון להרגיז אותי כי כל אבא רוצה שהבן יהיה קרוב אליו.

ושנכנסים למעגל החיים להרגל החיים אז אדם מטבעו צריך חיזוק להתחזק ולדעת שמי שנותן את הכוח לקום בבוקר זה בורא עולם שאני אומר מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמותי.

הקב"ה דואג לנו שנוכל ללכת שנוכל לדבר שנוכל לעשות את רצונו יתברך ושאבא מדבר אלינו, שאבא מדבר והילד מרגיש שנתנו לו מכה, אבל זה אבא, זה הרגשה אחרת לגמרי, אז קודם כל צריך לומר לאבא אנחנו מבינות שאתה אבינו אב הרחמן מדבר אלינו אפילו שאנחנו לא מבינים.

אבל דבר ראשון זה לא להכנס לא לפאניקות ולא לפחד כי הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל זה בכל מצב, מה התפקיד שלנו?, זה קודם כל לבקש רחמים מאדון הכל, אבל לבקש רחמים צריך לדעת שהוא באמת יכול, וידעת היום אנחנו יודעים שזה הכל מאיתו יתברך, והשבות אל לבבך.

איך אנחנו מראים להקב"ה שאנחנו מבינים את הרמז שלו, מבינים את הצביטה שלו, בזה שאנחנו משתדלים להראות לו אבא הבנו, הבנו שאתה רוצה מאיתנו משהו.

אמרנו עכשיו ביום כיפור אתה נותן יד לפושעים, וימין פשוטה לקבל שבים, מה זה אתה נותן יד, ניקח משל אדם נמצא בים הולך לטבוע, פתאום הוא רואה מרחוק מגישים לו יד, זה היה כל האלול, הקב"ה הגיש לנו יד, קול דודי דופק פתחי לי, מגיש יד.

אבל אם הניצול לא מגיש לו בחזרה יד, כמה צער זה גורם למציל, הוא עבד בחינם, והוא לא מבין שצריך לתת יד רק, מה ההמשך?, אתה נותן יד לפושעים, אבל ימינך פשוטה לקבל שבים, הקב"ה אתה רוצה לקרב אותנו אליו, לתת לנו את כל הטוב שבעולם, צריך להראות לו שאנחנו מתקרבים אליו.

אז אם דיברתי לגברים אז עיקר החיזוק שלהם זה בתורה הקדושה, ובשמירת הפה ובחיזוק בין אדם לחברו שזה גם אתם בנות סמינר יכולות וצריכות להתחזק.

בסליחות אומרים אגודים בצרה לשפוך תחינה, הפשט כולם אגודים, אבל בואו נחזיק את זה לכל הזמן, נשתדל להבין אחד את השני, לוותר אחד לשני לא לדבר רע אחד על השני.

שנהיה אגודים כל הזמן, ונחסוך את אגודים בצרה לשפוך תחינה, כל חיזוק שנעשה, מתאספים הבנות תלמדו איזה הלכה חפץ חיים, שיקבלו על עצמם איזה חיזוק, בזמנים קשים אדם מתגבר אפילו פעם אחת מי יודע איזה זכויות זה גורם.

וכמובן בנות החיזוק העיקרי שלהם זה לשמור על הצניעות, כל חיזוק בצניעות, כל חיזוק כמה זה נחת זה גורם לאבינו שבשמיים, הרי שיש צניעות זה גורם להשראת השכינה.

ועוד דבר צריכים לעשות זה לעשות חסד עם השני, חסד זה כל כך קל, כל צורה שהיא, גם בבית וגם בין חברות, מחזקות אחת את השנייה, אם יש בבית צריכים עזרה, הרבה פעמים זה לא מתחשק, אנחנו כולנו בני אדם.

אנחנו מתגברים על האי רצון, אנחנו כן הולכים לעזור ולעשות, כמה נחת זה גורם לבורא עולם, והעיקר להרבות בתחנונים לפני בורא עולם, להתחזק בבקשה לפני אדון כל, ואז אנחנו אומרים לפני הקב"ה צרתי לפניו אגיד, הצרה של השני זה הצרה שלי, ע"י שאנחנו באמת, אומרים כמו שחלילה שומעים על מישהו בתוך צרות שאני מכיר, עכשיו כולנו אגודים לשפוך תחינה.

העיקר זה לזכור, מפחד אין להקדוש ברוך הוא כלום, רק עשייה משהו, וכאשר יש אזעקה ואומרים פרק תהילים, מתחזקים באיזה חסד, מתחזקים בשמירת הלשון, מתחזקים בענין של צניעות משהו אפילו קטן, הקב"ה רוצה לראות את זה ולשמוע את זה.

הקב"ה ישמע שוועתינו ובעזרת ה' בקרוב מהר מאד יגאל אותנו מהצרה הגדולה הזאת, ויקרב לנו משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן".

הגאון רבי יהודה אריה הלוי דינר שליט"א

ה' איש מלחמה

הרב שליט"א פתח את שיעורו ביום א' בבוקר, בדברי חיזוק בעקבות המצב: "מה נאמר ומה נדבר, אמרנו היום בבוקר ה' איש מלחמה, הכל מדויק מלמעלה, הכל מהקב"ה כזה צער באמצע שמחת התורה, שצריך להיות היום שקשה עלי פרידתכם, שהקב"ה אומר לנו שרוצה רק הקב"ה ועם ישראל ביחד, חדר יחוד של הקב"ה ועם ישראל וכזה צער מאות הרוגים ואלף פצועים, אי אי אי.

רק אומר לנו מדבר אלינו להתחזק כל אחד בשלו לעשות חיזוק באיזה משהו, אם בכוונת הברכות כוונת התפילה, לבוא מוקדם לתפילה, זהירות מלשון הרע נצור לשונך מרע מי האיש החפץ חיים, וה' יעזור שנשמע רק בשורות טובות".

חיזוק באמונה

ביום א' בערב קיים הרב שליט"א עצרת תפילה המרכזית בבית מדרשו דברי שיר בהשתתפות אלפי עמך בית ישראל שזעקו בתפילה ובתחינה לפני בורא עולם כי יחוס על שארית הפליטה. כאשר מרן הגר"י זילברשטיין שליט"א טרח במיוחד לבוא ולהשתתף בעצרת.

בסיום העצרת נשא הרב שליט"א דברי חיזוק, ואמר בפני הקהל הרב את הדברים הבאים:

"אחרי מלחמת עולם הראשונה, סיפר מרן המשגיח רבי חצק'ל זצ"ל, שהחפץ חיים אמר שעכשיו נגמר המלחמה הקטן, עוד מעט יהיה מלחמה גדולה, כך ר' חצקל אמר בשם מרן החפץ חיים, ישב שם הרב הצדיק ר' שלום שבדרון זצ"ל, והוא שאל את המשגיח מה החפץ חיים רצה וכי הוא רצה להפחיד אותנו, אנחנו יודעים מה שהם עברו במלחמת עולם הראשונה, הח"ח סתם רוצה להפחיד אותנו?

אמר המשגיח רבי חצקל זצ"ל אתם לא מבינים מה החפץ חיים רצה, הוא רצה להגיד אחרי שהיה מלחמת עולם הראשונה, אנחנו יודעים כמה יהודים ה' ירחם, מה עבר שמה, התחילו להגיד שחלילה איפה ההנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, התחילו כל מיני ניסיונות.

הסביר רבי חצקל פשט בחפץ חיים, שלכן הח"ח רצה להגיד לנו עכשיו מתחיל המלחמה חלילה נגד אמונת השם, עכשיו צריכים להתחזק באמונת השם לדעת שהכל מלמעלה, אין אדם מרים ידו למטה עד שמכריזים עליו מלמעלה שכל מה שקורה לנו זה הכל בציווי מתוקתק מלמעלה, אדרבא צריכים עכשיו להתחזק באמונת השם.

לפני כמה שבועות שמעתי סיפור וזה ממש מתאים לזה, שראש ישיבת קול תורה ר' יונה מרצבך זצ"ל, פעם הוא יצא מהבית בבוקר, היה שמש והוא הלך לישיבה ואמר שיעור, אחרי מנחה הוא יורד וגשם בירושלים, פתאום באמצע קיץ גשם גשם, מחכה מחכה, אולי יש איזה טרמפ משהו יקח אותו, והוא מחכה, פתאום מגיע אוטו ושואל אותו ראש ישיבה רוצה ללכת הביתה, אומר כן כן.

אז הוא נכנס לאוטו ואברך אומר לראש הישיבה, איזה השגחה פרטית כאן, בכלל לא כיוונתי לבוא לפה, עברתי פה ברחוב הזה בטעות, טעיתי, ואני רואה שמן השמיים, איזה השגחה פרטית יש לראש הישיבה, שאני באתי פה בלי כוונה, ועל ידי זה הצלתי את הראש ישיבה מכל הגשם, אמר לו הראש ישיבה ר' יונה מרצבך, אתה רוצה לשמוע עוד סיפור של השגחה פרטית?, כן כן ראש הישיבה.

אני יספר לך בדיוק לפני שבוע אותו דבר באתי לישיבה להגיד שיעור בבוקר היה שמש, אחרי מנחה אני יורד יורד גשם ומחכה ואף רכב לא עבר, רצתי לתחנת אוטובוס כדי לפחות לחכות תחת הגג של האוטובוס נגד הגשם, הגגון היה מפוצץ, לא היה שייך להכנס תחת הגגון, עמדתי בחוץ סחוט סחוט. ולא רק זה בדיוק באותו יום האוטובוס הגיע רבע שעה מאוחר, אז אני מחכה תוך הגשם ככה חצי שעה סה"כ, הייתי סחוט סחוט, באתי הביתה סחוט סחוט, עד כאן הסיפור.

אמר לו האברך ראש הישיבה לא היה רכב, איפה יש כאן השגחה פרטית, אמר לו ראש הישיבה: אתה לא מבין?, למעלה היה כתוב שאני חייב להיות רטוב תוך תוכו, הקב"ה הביא גשם, הקב"ה הביא שאף רכב לא יבוא, והקב"ה הביא שהתחנת אוטובוס יהיה מלא, שאני לא יכול להכנס לתחנת אוטובוס, והקב"ה הביא את האוטובוס רבע שעה מאוחר כדי שאני אהיה רטוב, גם זה השגחה פרטית.

אז אמר לו אנחנו חושבים השגחה פרטית הכל פיקס, איזה בעל מופת הצלתי הרווחתי זה השגחה פרטית, אם קורה משהו לא טוב כנראה חסר, אדרבא, אנחנו יודעים זה החיזוק.

קראנו כולם היום בבוקר בפסוקי דזמרה, ה' איש מלחמה, וקראנו את אז ישיר, הקב"ה אתה יכול, אתה יכול לקחת כל המצרים תוך הים, נו הקב"ה אתה לא יכול לעשות לכל הערבים הללו, בטח הקב"ה יכול לעשות, הוא לא רצה, זה בדיוק.

אנחנו מצטערים, אנחנו בוכים עם אחינו בני ישראל מאות מאות ה' ירחם, ואלפים פצועים, אנחנו בוכים, אבל לדעת שכאן הכל הכל, לא כאילו אין לנו, זה בדיוק, זה היה הכוונה, מה שקרה זה בדיוק מה שהקב"ה רצה, זה בדיוק מה שקרה, רק מה זה נוגע לנו?, לנו זה נוגע.

קל וחומר, הגמרא ביבמות אומרת, אין הקב"ה מביא פורענות לאומות העולם, אלא בשביל ישראל, אם אנחנו רואים שגויים קורה משהו זה רק שאנחנו מתעוררים.

על אחת כמה וכמה שאחינו בני ישראל באמצע שמחת תורה, באמצע החג שעל זה כתוב קשה עלי פרידתכם, שכביכול אנחנו נמצאים בחדר יחוד עם הקב"ה רק הוא ועם ישראל, בתוך היום טוב הזה שמענו כזה בשורה, הכוונה בשבילנו.

לא משנה מי נהרג, הוא יהודי, הוא מחלל שבת לא מחלל שבת זה לא נוגע לנו, אולי הוא תינוק שנשבה, זה חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם, אני חייב, הקב"ה רוצה משהו ממני, לא מראובן לא משמעון לא מלוי, ממני.

מה לעשות? כל היום שואלים מה להתחזק, כל אחד בעצמו מקבל משהו במשהו, אנחנו יודעים שכל חיזוק ברוחניות זה מליונים, אפילו רק אנחנו פה, כל אחד מתחזק או בלשון הרע או בכוונה בברכה, לבוא מוקדם לתפילה, או לומר מילה טובה לשני, לא חסר מה להתחזק, משהו קטנצ'יק, רק אני והקב"ה יודע.

כל אחד בינו לבין הקב"ה, כמו היחוד שהיה לנו אתמול אני והקב"ה, כולנו מקבלים משהו קטן קטנצ'יק.

וה' יעזור, ה' יראה שאנחנו רוצים להיות טוב, רוצים להתחזק, ובעזר ה' יתברך כולנו נזכה בראשית השנה הזה, עכשיו זה פרשת בראשית, הוא ברא את העולם וכל מי שאמר לעולמו די, גם יאמר לצרותינו די ונזכה כולנו בקרוב ממש לעלות לירושלים הבנויה ברחמים גדולים, אמנ".

הגאון רבי איתמר גרבוז שליט"א

ביום א' אסרו חג נשא ראש הישיבה שליט"א דברי חיזוק בסיום שיעורו היומי בבבית המדרש של יוצאי ישיבת ארחות תורה בב"ב, ואמר בפניהם את הדברים הבאים:

כעת נמצאים במצב של עת צרה ליעקב, שמעתי היה פעם בתשל"ד, גם אז היה מצב קשה מאוד, אלו שהיו אז אצל הרב אברמסקי אמרו שהוא אמר [לפני יו"כ], שיש מדרש, ילקוט בתהילים קפיטל ל"ה:

"לדוד ריבה ה' את יריבי, אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה אם אין אתה עומד עלי אין לי מי יעמוד עלי, ראה מה עושים לי ראיתה ה' עותתי ראית כל נקמתם שמעת חרפתם, אתה שמעת אתה עמוד עלי.

וכן דוד אמר הבה לנו עזרת מצר, עבד בשר ודם יכול לומר לבעליו אדוני ריבה את אויבי וצא הלחם עמו, והקב"ה אמר לדוד עסוק בתורה ואני נלחם מלחמותיך, וכן משה אמר על כן יאמר בספר מלחמות ה' אתם עסקתם בספר ואני נלחם על ידיכם".

כולם יודעים אין שום כח לשום דבר רואים, הדבר היחיד שיכול זה מה שדוד המלך אמר ריבה ה' את יריבי, צריך להתפלל להקב"ה, הקב"ה הוא יכול, ראה מה עושים לי, והקב"ה אמר לדוד עסוק בתורה ואני נלחם מלחמותיך, וכן משה אמר על כן יאמר בספר מלחמות ה', אתם עסקתם בספר ואני נלחם על ידיכם.

הקב"ה יעזור שיהיה חיזוק שכל הבני התורה בכל אתר ואתר, פה ובכל מקום שבאים ומתחזקים לומדים תורה, אז וודאי על ידי זה נזכה לישועת ה' שהקב"ה כמו שכתוב עסוק בתורה ואני נלחם מלחמותיך, כן יהי רצון".

הגאון רבי ברוך רב דיסקין שליט"א

אמירת תהלים

ביום שמחת תורה אחה"צ, כאשר הגיעו הדיווחים הקשים מהמצב הקשה השורר בארה"ק, ניגש ראש הישיבה שליט"א לפני העמוד קודם תפילת מנחה ואמר שני פרקי תהלים ברגש רב.

סיום ההקפות עם צאת החג

כמו"כ הורה ראש הישיבה שליט"א לסיים את ההקפות מיד עם צאת החג.

הגאון רבי אשר וייס שליט"א

בדברי חיזוק שנשא הרב שליט"א, אמר את הדברים הבאים:

"חייבים לחזור לשיבות! לא ייתכן כשבחורים צעירים יוצאים לקרב, שאחרים יתבטלו מהתורה!

אנחנו צריכים את מלחמתה של תורה כדי לתת כוח לחיילים שיוצאים לקרב, בזכות תלמוד תורה, בנינו עומדים בקרב במלחמה".

הגאון רבי מרדכי שמואל אדלשטיין שליט"א

ביום שמחת תורה בשעות הבוקר, כאשר החלו להגיע השמועות על המצב הקשה, הורה הרב שליט"א להפסיק את ההקפות בבתי מדרשו בשכונת נאות יוסף ובית הכנסת נחלת יעקב, והחל באמירת פרקי תהלים עם הציבור פסוק בפסוק.

הגה"צ רבי בנימין פינקל שליט"א

בכי לא נשלט

בשעות הבוקר של שמחת תורה, כאשר החלו להתפרסם הידיעות המחרידות על מה שמתרחש בדרום, פרץ המשגיח שליט"א בבכי מר.

לשאלת בחורים האם מותר לבכות בשבת ענה להם המשגיח שליט"א, שכשיש כל כך הרבה יהודים בצער ל"ע זה כבר לא נשלט.

אמירת תהלים באמצע ההקפות

לאחר מכן נשאל המשגיח שליט"א ע"י ראש הישיבה הגרא"י פינקל שליט"א האם להפסיק את ההקפות, והכריע שבין ההקפות יעצרו לומר תהלים, אבל אין תועלת בהפסקת ההקפות לגמרי, היות והציבור יכנס לחרדה גדולה מאוד.

לאמירת תהילים ניגש המשגיח שליט"א, וזעק בקול בוכים עם בני הישיבה לביטול הגזירות.

הקפות בליל יו"ט שני לבני חו"ל

בליל יום טוב שני התקיימו הקפות לבני חו"ל, ואז כאשר הגיעו ידיעות ברורות יותר על המצב הנורא, היתה חרדה גדולה יותר, והמשגיח שליט"א עודדם שהישיבה זה המקום המוגן ביותר ותמיד צריך סייעתא דשמיא.

חיזוק באמירת תהלים ובלימוד הלכות שבת

למחרת מסר המשגיח שליט"א הודעה מוקלטת לאלפי בחורי ואברכי ישיבת מיר עקב המלחמה, ובה אמר את הדברים דלהלן:

"אחי ורעי כל בני הישיבה הנחמדה והיקרה, אברכים בחורים כולם כאחד. אנחנו בעת צרה ליעקב, צרה גדולה כלל ישראל אבלים שבורים רצוצים חולים בגוף ובנפש פצועים אי אפשר לתאר. אבינו אב הרחמן רוצה שנרבה זכויות, והתפקיד עכשיו הרב והעצום, זה להרבות זכויות מצד תוספת רחמים ומצד נושא בעול עם חברו.

לגבי סדרי הישיבה אז תבוא הודעה נפרדת לפי מה שנקבל מגדולי ישראל.

אבל וודאי שכל אחד התפקיד שלו הוא כאמור להוסיף ולהוסיף, מאד חשוב בבית ללמוד עם הילדים יחד, לומר פרקי תהילים איתם וגם עם ה'אשת חיל' לא בפאניקה, להגיד פרקי תהילים כמו שיר מזמור לאסף פרק פ"ג, או י"ג, או שיר המעלות ממעמקים, או אשא עיני, מה שהם יגידו ויחד עם הילדים, ולהגיד להם שהקב"ה רוצה את התפילות של כולם, ואח"כ ללמוד איתם קצת.

ולא לשכוח להתחזק בענין כמו שדברו כאן בישיבה חיזוק בלימוד הלכות שבת, ואז הקב"ה אב הרחמן ירחם עלינו ויהיה הצלה לכלל ישראל, והרבה ישועות לכלל ישראל ונזכה לראות בגאולה השלמה ונזכה לעשות להקב"ה נחת רוח בלב שלם", סיים המשגיח שליט"א את דבריו.

כמו כן ישיבות רבות שפנו למשגיח שליט"א בשאלה במה להתחזק וכימד לחזק את הבחורים, לכולם הורה המשגיח שליט"א להתחזק בהלכות שבת.

הגאון רבי ישראל גואלמן שליט"א

במוצאי שמחת תורה, הורה הרב שליט"א, לבני קהילתו 'שערי תבונה' - רמות א' בירושלים, להשאיר את המקלטים נקיים. ולא להחזיר בינתיים את דפנות הסוכה וכדו' לאחסון במקלט.

הגאון רבי יעקב קרפ שליט"א

ראש הישיבה שליט"א נשא דברי חיזוק במוצאי החג בקו המידע של ישיבת קרית מלך, ואמר לתלמידיו את הדברים הבאים:

"עת צרה ליעקב וממנה יושע, קשה מאד לדבר, תמיד בזמן הזה השמחה בעיצומה, והקב"ה סיבב את זה שיש לנו עכשיו עת צרה, והדבר היחידי שאנחנו יכולים לעשות זה להתחזק בלימוד, בזמן שהקול קול יעקב אין הידיים ידי עשו.

כמובן שהיצר הרע מפתה שצריך לשמוע ולראות דברים, לשמוע את הנייעס, אבל כל הדברים האלה לא עוזרים רק גורעים.

הזכויות של אלה שמתגברים ויושבים ולומדים זה הדבר היחידי שיכול לעזור בפרט שיש עכשיו מצב קשה, יש בני ערובה ויש עדיין מצב של מלחמה, ולא יודעים, כל הזמן שומעים את הטילים את הרקטות, יותר רחוק יותר קרוב, שהקב"ה ישמור את כל עם ישראל מכל צרה וצוקה.

הדבר היחידי שיכול לעזור לכולנו זה ע"י שיושבים ולומדים כמו שצריך, שהקב"ה יעזור שבזכות זה באמת אז יהיה ממנה יושע, ונוכל באמת לשמוח כל השנה ולהינצל מכל הפורעניות".

הגאון רבי יחיאל קלרמן שליט"א

ראש הישיבה שליט"א נשא דברים נרגשים בהיכל ישיבת ארחות תורה, מיד במוצאי שמחת תורה לאחר תפילת ערבית קודם הבדלה, בדבריו אמר:

"עכשיו סיימנו את הימים הנוראים, הימים שמתחילים בר"ה ויום כיפור וממשיכים בסוכות, לימים של דרשו ה' בהמצאו, שאנו קרובים להקב"ה בקרבה מיוחדת באהבה שאנחנו מראים להקב"ה בזה שאנחנו מקיימים את מצוותיו, והאהבה שהקב"ה אוהב אותנו זה בלי גבול.

עכשיו לפנינו ימים נוראים מסוג אחר, ימים נוראים שאנחנו באמת לא יודעים הקב"ה הוא המלך והשליט, כל דבר מכוון על ידי הקב"ה בכל פרט ופרט לכלל ולפרט.

אנחנו כולנו וודאי שנמצאים במצב שמחייב אותנו להבין, כמו שכתוב בפסוק הקל קול יעקב הידיים ידי עשו, חז"ל דורשים הקול קול יעקב אז אין הידיים ידי עשו, שהקול קול יעקב, כמה שיותר קול יעקב כמה שמרבים בתורה מרבים בתפילה מרבים באמונה מרבים בכבוד שמים, זה מה שיכול להגן מפני מה שקורה.

לא נבראו רעמים אלא כדי לפשט עקמימות שבלב, הרעמים שאנחנו שומעים עכשיו זה רעמים שקצת מפחידים יותר מאשר הרעמים שאנחנו רגילים אליהם כל שנה, פה אנחנו רואים בחוש שאנו ביד ה', וששום דבר לא יכול להושיע אותנו מלבד הקב"ה בעצמו.

והישועה של הקב"ה זה רק על ידי שאנחנו עושים את שלנו, אנחנו מרבים בקול יעקב, צריכים לדעת שהקב"ה מדבר אלינו, וכל מה שנעשה, כל מה שהולך עכשיו זה הכל אנחנו אלו שהקב"ה מדבר איתם.

לא מדברים למי שלא מבין מה הקב"ה רוצה, אז אליו הקב"ה לא מדבר, ורחמנות עליו, אנחנו שכן מבינים את דבר ה' אז מצווה עלינו ואנחנו חייבים לקחת את הדברים ברצינות, להרבות בתורה להרבות בתפילה, לא להסתובב סתם זה ודאי אין מה לדבר.

צריך לדעת שכל מילה של תורה בונה את העולם וכל מילה של תורה מגינה על כלל ישראל, אנחנו צריכים הגנה עלינו, ועל אחרים בכל מקום שהם, אמרו שיש שבויים שיש כל מיני ... נורא נוראות מה שהולך, אז חובתנו בשעה הזאת להיות קשורים להקב"ה להמשיך בגשר החזק שלנו עם בורא עולם, כמו שראינו עכשיו בימים הנוראים, הגשר החזק שלנו עם בורא צריך להשאר חזק, והחוזק של הקשר הוא רק ע"י לימוד התורה ותפילות.

ובעז"ה שה' ירחם על עמו ישראל ויהיה רק תשועה גדולה, ולא יהיה שום צער, בעז"ה נקווה לה', אבל אנחנו צריכים לעשות את שלנו, הקב"ה יעזור שנעשה את זה כמו שהוא רוצה, כמו שהוא מבקש מאיתנו, כמו שהוא מדבר אלינו, ונקווה שבאמת הישועה תבוא".

הגאון רבי עמרם פריד שליט"א

במה להתחזק

ביום ראשון אסרו חג, נשאל הרב שליט"א, מה לומר לציבור להתחזק בימים אלו, והשיב:

יש להתחזק בבטחון שהכל ממנו יתברך, ואין שום מוות של אחד שלא נגזר ממנו יתברך.

יש לחזור בתשובה שלמה ואין לנו מה לדאוג רק להתפלל ולבקש שלא יהיה לנו שום רע.

ואמרו חז"ל בסנהדרין צח: לעסוק בתורה ובגמ"ח, ולכן לבנים ב 10-12 שעות יעשו כל צורכם, ונשאר 10-12 שעות מלאות ללימוד התורה, ולבנות יש להתחזק בצניעות.

אבינו מלכנו

הרב שליט"א נשאל, האם חייבים לומר אבינו מלכנו לאחר תפילת שחרית ומנחה.

והשיב: לא חייבים, אך אפשר לומר.

פרקי תהלים

עוד נשאל הרב שליט"א, איזה וכמה פרקי תהלים ראוי לומר לאחר כל תפילה.

והשיב: י"ג כ' קכ"א ק"ל קמ"ב.

אמירת תהלים בלילה

עוד נשאל הרב שליט"א, האם מותר לומר תהלים בלילה.

והשיב: בזמן הזה מותר.

להתענות או להרבות בלימוד התורה

שאלו את הרב שליט"א, האם ראוי להתענות בימים אלו למי שיש כח בידו להתענות, וכמבואר ברמב"ם (פ"א מהל' תעניות ה"ד), או שעדיף בזמן הזה להרבות בלימוד התורה.

והשיב: להרבות בלימוד התורה. (עי' סי' תקע"א).

לימוד תורה או תהלים

עוד נשאל הרב שליט"א, האם עדיף ללמוד תורה, כיון שתורה מגנא ומצלא, או עדיף לומר תהלים, כיון שהוא עת צרה.

והשיב: כמה דקות לומר תהלים, ושאר הזמן ללמוד בשקידה עצומה ללא הפסקה.

צדקה

עוד שאלו את הרב שליט"א, האם ראוי להרבות בצדקה בימים אלו.

והשיב: צדקה תציל ממות. (עיין שבת קנ"ו וב"ב י').

כניסה למקלטים בבני ברק

שאלו את הרב שליט"א, האם עתה שמרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי זצוק"ל נלב"ע, קיימת הבטחתו ע"פ הבטחת מרן החזו"א זצוק"ל, שלא ירדו טילים בעיר התורה בני ברק, ואי"צ להיכנס למקלטים או לחדר מוגן, אלא א"כ הכניסה לשם בקלות, ואינו עוסק בתורה או בתפילה.

והשיב: גם עכשיו קיימת הבטחתו.

להעיר ילדים בשעת אזעקה

שאלו את הרב שליט"א, האם יש להעיר ילדים קטנים בלילה בשעת אזעקה. והשיב: לא, רק במקומות שיש ממש סכנה, וגם במקומות שצריך לצאת למקום מוגן, צריך להיות רגועים, ולהרגיע את הסביבה שכל מה שהשם עושה זה לטובה ובזכות שנעשה רצונו לא ננזק.

הרב מנשה ישראל רייזמן שליט"א

ראית בית קברות – סימן לישועה!

הגאון מפוניבז' זי"ע דרש ברבים לאחר שנות הזעם, בשנת תש"ח, מדברי המדרש 'שוחר טוב' על תהילים פרק כ' 'יענך ה' ביום צרה' על דרך משל: 'לאב ובן שהיו מהלכין בדרך ונתיגע הבן, אמר לאביו, והיכן היא המדינה. אמר לו, בני, סימן זה יהא בידך, אם ראית בית הקברות לפניך דע כי המדינה קרובה לך.

כך אמר הקב"ה לישראל, אם ראיתם שהצרות מכסות אתכם באותה שעה אתם נגאלים, שנאמר, יענך ה' ביום צרה'.

הסימן שהגענו לגאולה, הוא שמצאנו בית קברות!

הבה נעצור ונסתפק בזה, לא נצטרך עוד אפילו קבר אחד ח"ו, נעזוב את כל ההבלים של ועדת חקירה ממלכתית מיהו אשם בדבר, הימין שבשמאל או

השמאל שבימין, נרגיש שכולנו בספינה אחת, עתה אמר הקב"ה לישראל, 'אם ראיתם שהצרות מכסות אתכם, באותה שעה אתם נגאלים'.

כ"ק האדמו"ר מתולדות משה שליט"א

כבר ניצחנו במלחמה!

עת צרה היא ליעקב, יחד עם כל בית ישראל נמס ליבנו ודאבה נפשנו מרוב תוגה וצער, על דם ישראל אשר נשפך כמים באכזריות נוראה, בחוץ תשכל חרב ובחדרים אימה, ליבי ליבי על חלליהם, על שמועה לא טובה כי באה, אשר למעלה מאלף נפשות מישראל נהרגו ונטבחו רח"ל במיתה חמורה, ומושלכים כדומן על פני האדמה בחוצות עיר, ורבים רבים הלכו בשבי לפני צר ואויב, וירב בבת יהודה תאניה ועניה, אוי נא לנו! כי שבת משוש ליבנו נהפך לאבל מחולנו, כאשר בעצם יום שמחתנו שמחת התורה, הופרה השמחה ורבתה הרעה בקרבנו, ולדאבון ליבנו נתקיים בנו הפסוק: "שכבו לארץ חוצות נער זקן בתולותי ובחורי הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת" (איכה ב, כא).

בעת הזאת, העצה הנכונה היא, לצעוק ולהתריע אל ה' יתברך על גאולתנו ועל פדות נפשנו, שיחיש ויפדה אותנו מבור גלותנו, ומצות עשה מדאורייתא היא להתפלל אליו יתברך, לבקש רחמים על אחינו בני ישראל הנתונים בצרה ובשביה.

הבה נתחזק יחד להמשיך בתפילה לשפוך שיח ולקרוא אל ה' בחוזקה, הרי אין כוחנו אלא בפה, ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים, ולבקש מלפניו שירבה כבוד שמים, ויתגדל ויתקדש שם כבוד מלכותו מתוך רחמים וחסדים ומתוך שלום ואחדות. הפסוק אומר (זכריה ד, ו) 'לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה' צבאות', ועל כן פשוט וברור לכולנו כי לא משום בשר ודם תבוא לנו הישועה.

ודווקא לכן מוטל עלינו החרדים לדבר ה', המאמינים בה' ובמשה עבדו, לבקש ולהתחנן לפניו יתברך על הגאולה השלימה, שיתקיים בנו כבר הפסוק: "כימי

צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות' (מיכה ז, טו), שיתגלו מופתיו ונפלאותיו בקרב כל הארץ, באופן שכל אחד ואחד ישאל ויבקש 'איה מקום כבודו', עד שיתברר פי הנה ה' ניצב עלינו, ונצא מן החושך, לראות את מעשי ה' ונפלאותיו, פי מלוא כל הארץ כבודו, ואז נזכה לביאת משיח צדקנו במהרה.

הרי עכשיו כאשר אנו מתבוננים בכל דברי הקורות האלו, מתחוויר לנו משמעותו האמיתית של הפסוק: 'אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר' (תהילים קכז, א) **במציאות ממש**, וכפשוטו של מקרא, לפי שאין עצה ואין תבונה נגד ה'. כל מי שחשב עד עכשיו, שיש איזה כוח אחר חוץ מהקב"ה, טעה טעות גדולה ומרה, כיון שעכשיו נתברר בבירור מוחלט **שכל פרי דמיונו להיות שמור ומוגן על ידי בשר ודם, הוא כלום אפס אפסים אין בו ממש.**

וברוך הוא וברוך שמו שכל **כלל ישראל מתעוררים בתפילות ותחנונים**, ומקיימים עצרות תפילות בכל המקומות ברציפות לילה כיום, בביהמ"ד זכרון משה ובשטיבלאך במאה שערים ובבית ישראל וכו', ובכל שאר קהילות הקודש בארץ ובחו"ל, בהם רבים נאספים ושופכים ליבם כמים בתפילה לקרוא אל ה' בחוזקה, על אחינו בני ישראל הנתונים בצרה, כאיש אחד בלב אחד, ואם כך **הרי ברור הדבר שכבר ניצחנו במלחמה**, על ידי זה שאנו מכריזים בוודאות דידן נצח, ואין שום מקום עוד לדאוג ולפחד, כי ה' עמנו.

ובפרט הדברים אמורים, לאחר הימים הנוראים שבהם שבנו כולנו בתשובה והכרזנו "המלך", על כן בטוח אני באלה, **שיגאל אותנו הקב"ה במהרה בקרוב ממש אמן.**

כ"ק האדמו"ר מתולדות משה שליט"א

יהודי החי עם ה' אינו חושש משום פחד

כבר אמרנו וענינו לא אחת ולא פעמיים, כי יהודי החי עם ה', אינו חושש משום פחד ובהלה, וכל היראה נועדה רק להעיר אותנו להתדבק בו יתברך, לעבוד

אותו מתוך אהבה ודביקות ויראת הרוממות, אך לא להישאר בפחד, כי ישועת ה' כהרף עין.

זאת ועוד ידע כל אחד, שאין שום מטרע בפחד כשלעצמו, אלא ממה שיוצא מהפחד: לפחד מהדר עוזנו, וגם זה אינו כמטרה, אלא כדרך בשביל לחזור ולשנן כל הזמן כי ה' הוא האלוקים ואין עוד מלבדו, ולהתחזק במידת הביטחון כי ה' ישמרנו ויצילנו, ועוד מעט יתקיים בנו הפסוק: "חגור חרבך על ירך גיבור הודך והדרך" (תהילים מה, ד) שיהא לבוש זה כתכשיטין וכמבואר בחז"ל(שבת סג.).

ושוב אני חוזר ואומר, אין לנו רשות להכניס בתוכנו הרהורים כאלו המביאים לידי פחד ובהלה, שמעציבה ומרגיזה את נפשות בנ"א, שהוא נגד רצונו יתברך, ואין בזה שום תועלת, רק בעת התפילה עלינו לעורר את עצמנו על הצער הקורה בעולם, כדי שיהא התפילה מעומק הלב, שהוא פועלת הרבה.

וראוי לציין מה שאמר הרבי ר' בונם זי"ע שמכל אחד יכולים ללמוד דרך בעבודת השם אפי' מגוי, הלא הם חיות הטרף תכננו היטב את התכנית הזאת, כאשר עשו יד אחת להכות בבני ישראל, ולצערנו הם הצליחו להוציא מחשבת זממם אל הפועל ה"י, ואם כן הבה נעשה גם אנחנו 'שכם אחד' לעשות רצונו, ולעבוד את הבורא, בלבב שלם ולקרב את ביאת המשיח, ועל ידי תפילת ישראל נזכה לראות בעינינו בשובו של הקב"ה לציון וברחמים גדולים.

עלינו להיאחז בה', להתפלל אליו ולבקש על עצמנו רחמים וחסדים. וכדאיתא בחז"ל (סנהדרין צח:) מה יעשה אדם וינצל מחבלי של משיח, יעסוק בתורה ובגמילות חסדים.

ואסיים בברכת התורה של "ובחרת בחיים" שכל אויבינו יפלו תחתינו וינוסו כל השונאים מפנינו, אמן כן יהי רצון.

המשגיח הרב טוביה פולק שליט"א

תפקידנו בזו השעה

אי אפשר לתאר ולשער באיזה ניסיון ושליחות שעם ישראל נמצא בשעה זו. מי יודע איזה מקום ענק יש לנו עכשיו לדורנו בכל הנצח של עם ישראל.

עם ישראל, עם למוד ניסיונות רדיפות שמדות, הנתונים עכשיו זה מושגים שאנו לא רגילים אליהם, לא מכירים את הדברים האלה, את המספרים הללו ה' ישמור, קשה לעכל את זה. בשב"ק- שמחת תורה-סיום כל הימים הגדולים והקדושים, פתאום כאלה סיפורים, נכנסים המוני פראי אדם, טובחים בעם ישראל, באכזריות נוראית שאי אפשר לתאר-עם ישראל סובל וקשה לו.

כמה משפחות, כמה אומללים, כמה מפוחדים, לא יודעים מה קורה עם קרוביהם ולא יודעים מה קורה עם חבריהם-אי אפשר לתאר את ממדי האסון. והפחד הגדול הוא שגם לא יודעים מה ילד יום ומה יקרה הלאה.

מה עושים? מה יהודי צריך לחשוב בכזו שעה, מה הקב"ה רוצה עכשיו? מה רצון ה' מאיתנו?

תמונות וסרטוני זוועה – נזק בלתי ישוער!

מי שרוצה להישאר נורמלי, להישאר שפוי, להיכנס לשליחות ולמערכה, להישאר יהודי, הוא צריך להיזהר מאד מכמה דברים כבר מהתחלה, לקבל מהתחלה ראייה נכונה ויהודית על כל המצב, ולכן להיזהר מאד מהמון חלקים בתקשורת למיניהם, מהתקשורת אפשר לסלף את הראייה היהודית מהתחלה, ולהיזהר מאד מאד מיני הסרטות ותמונות - זה הורס את החיים וזה סכנת נפשות! זה חלק מהחורבן!

אני לא ראיתי תמונות ב"ה, וכ"ש לא הסרטות-אבל כן דיברתי עם מי שראה-זה סכנת נפשות! אנחנו לא בנויים לראות ולהישאר נורמליים!! אכזריות נוראית! תמונות זוועה! נזק בלתי ישוער לכוחות של הגוף, למצב רוח! מחליש את החיים! להיזהר מאד מאד! מלבד הכשלונות הרוחניים בסרטונים. זה גורם

לדמיונות ולמחשבות שגומרות את הבן אדם! עין רואה והלב חושב! אין שום היתר!! שום היתר! לא רצון הי ולא כלום! איסור חמור!!

וחוץ מזה, עצם ריבוי החדשות זה מאבד את המסר הגדול! אפשר להתעדכן פה ושם, בסדר, אסור להתעלם ממה שקורה- אבל הפרטים והרציפות ולראיין כל אחד, ולדעת בדיוק מה קרה-למה?! למה כל תיאורי הזוועה האלה?! אי אפשר לעכל את זה!

אקריא עכשיו כבר את לשונו של הרמב"ם באגרת תימן, מדבר על הצרות של הערבים קודם בא משיח צדקנו. באמצע המילים אומר: "ואנחנו עם היותנו סובלים מהכנעתם (כמה שמכניעים אותנו), שקרותם, ופחזותם מה שאין ביכולת האדם לסבול. מה שאין ביכולת האדם לסבול!" אנחנו לא בנויים לראות שמתעללים באחינו! ודאי וודאי צריך להתפלל עליהם וכו'.. אבל לראות את התמונות?! אוי ואבוי! לשמור ולהיזהר מאד!

כמובן, ודאי שצריך גם בבית לדבר על זה, כי חייבים להרגיש שמעודכנים, הילדים חייבים להרגיש שהם מעודכנים, וחס ושלום שלא יראו כלום. אז לדבר עם המשפחה, להסביר מה קורה ומה המצב, אבל לא תמיד תמיד, לא ברציפות ולהיות דבוקים לתקשורת! לא להפסיד את החיים! לא לעצור את החיים!! ובמיוחד שאין אנו יודעים מה ילד יום. בוא נראה עם כל הכח בע"ה, איך יהודי מתמודד עם המצב, עם כל הקשיים.

אחרי אלול שלם-ר"ה ויוה"כ, עשי"ת, סוכות-אנחנו עם כל הכח-לא מפחדים מאף אחד! אנחנו נביא בע"ה שלוש יסודות של השקפה, ושלושה יסודות של עבודה מעשית!

שלושה יסודות של השקפה

יסוד 1: אמונה! אמונה חזקה-אמונה ברזל!!! בטון!!! שאין עוד מלבדו! האמונה הפשוטה שהיהודי חייב לחיות 42\7! אין מי שיכול לעשות שום דבר בעולם חוץ מרצון ה'! אף גוי! אף ערבי לא יכול להגעת בבנים האהובים של הקב"ה בלי רצון ה'! רק הוא! אמונה פשוטה! רק ממנו! אין שום כח בעולם שיכול

לעשות משהו! שום כח בעולם! לא ערבים ולא מחבלים! רק רצון ה' רק רצון ה'! מה שעד היום לא עשו כאלו דברים ושבע"ה לא יעשו, זה הכל מסיבה אחת-כי זה היה רצון ה'! הוא היחיד שיחליט מה ומתי ואיך ולמי!! להכניס לגנים שלנו-את האמונה הפשוטה הזאת!! רק הקב"ה! לא הם! אין פה עסק עם ערבים!! אין עסק עם מחבלים!! רק רצון ה'!! וע"ז עצמו יש ניסיון גדול! כאשר האדמו"ר מצאנו הגיע לאושוויץ-זרקו אותו מהרכבת החוצה כמו לכלבים, ושם במחנה, הוא מוצא שתי בחורים עובדים במחנה, ואז, הוא ראה מיד מה קורה שמה. ראה את הארובות עם העשן בסוף, ראה מה הולך להיות והבין מיד, ואז ראה שתי בחורים חסידיים בעבודת הכפיה, רץ אליהם ותופס אותם ואמר להם: "יהודים!!! אתם מאמינים שהקב"ה פה איתנו?!" ענו לו: "כן!! אנחנו מאמינים שהוא פה איתנו!!" אמר להם הרב-אם ככה?! אנחנו עוברים את אושוויץ!!!!

אין בטעות!!! הכל ספור! הכל מדוד!!! זה לא המחבלים מחליטים איפה יכנסו, ולא הם מחליטים במי יגעו ובמי לא! כל הרוג-פצוע! הכל נגזר משמיים לפרטי פרטים! כל אנחה של יהודי, כל 'אוי' של יהודי ספור ומדוד!! כל אחד נקבע לו בדיוק משמיים! אין משהו אחר! לא ערבים מחליטים-רק משמיים! אין פה עסק עם ערבים או מחבלים! רק רצון ה'! הוא מנשים את כולנו, השמש הירח הם היבשה הכוכבים הבעלי חיים בני אדם וכ"ש עם ישראל הכל ממנו כל שנייה! אין עוד מלבדו!! אין עוד מלבדו! ואדרבה-כמה שהסיפורים הזויים ומטורפים-איזה מושגים, איזה חטיפות...ואיך הם עושים את זה בקלות... אז כמה שיותר הזוי-יותר אמונה! סימן שאין לנו שום נגיעה בעניין! כך רצון ה'!! רק רצון ה'! רק חשבונות שמיים! כמו שצעקנו והכרזנו שעות רבות בראש השנה וביזה"כ ובהושענא רבא שה' הוא המלך! אין בטעות! אין בלי כוונה! הכל מחושבן! זה החזיק כל יהודי בכל מצב שהוא! מול אימפריות! מה שרצון ה' הוא מה שיהיה! ולכן אין טעם לפחד! לא הערבים מחליטים! רק ה' הגדול שאוהב אותנו! רק הוא מחליט!!! מה יש לפחד! אם נגזר למות-אז גם בבית אפשר למות!! הערבים לא מחליטים! לכל כדור יש כתובת! לכל טיל! לכל ערבי יש כתובת!! אז מה יש לפחד?! מפחד מהעבירות? שיחזור בתשובה!!

בשב"ק אמר לי יהודי בשם ר' ברוך מרדכי אזרחי שליט"א: יש דבר אחד בחיים שאני מפחד ממנו-לפחד להיות עם הארץ!!!! זה הפחד היחיד והגדול ביותר בחיים-להיות עם הארץ!!! עמוק ביותר!!

מי שחי אמונה זה נותן ראייה גבוהה ורחבה ונצחית! זה לא מחבלים וכו'.. זה הקב"ה! הוא יודע הכל והכל מחושב! מי יודע את החשבונות שמייים?! מי יודע... רבינו יונה בשע"ת בשער ג' כותב על הפסוק-"כי תצא למלחמה על אויבייך וראית סוס ורכב עם רב ממך-לא תירא מהם כי הי אלוקיך עמך" הוזהרנו בזה שאם יראה אדם כי צרה קרובה תהיה ישועת ה' בלבבו ויבטח עליה! עד כאן לשון רבינו יונה. לא ערבים!! שום דבר לא! רק רצון ה'!! ולכן ידוע כמו שכותב חובות הלבבות בפ"א-מה זה ביטחון? מהות הביטחון-מנוחת נפש הבוטח! אדם שידוע שהכל משמייים והכל לטובה ושום בשר ודם לא יוכל לעשות משהו ליהודי-מנוחת נפש הבטוח! רגוע! לא מפחד מאף אחד!! כי אין דבר שזו בלי רצון ה' ! הוא יוצר אור והוא בורא חושך! הוא פוקח ומלביש זוקף ומכין ועושה-והוא הכל!! זהו היסוד הראשון-אנחנו ביד ה' לגמרי! שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד! אין צד שני! הכל בידיו ואין לנו מללך אלא אתה! כלום!

[ואמנם ודאי צריך השתדלות-אבל להיזהר מהכללים המוגזמים! יהודי חי רצון ה' ויודע שהכל ממנו, אבל לא להיכנס ללחץ ולאווירה של פחדים-מה פתאום!! להכריז את האמונה! אין עוד מלבדו! יותר מאוחר אי"ה נראה מה הלמעשה]

יסוד 2: לא מבינים כלום! מקודם דיברנו על אמונה-לחיות את רצון ה'! רק ה' וזהו! ואם נשאל שאלה שאסור לשאול-אבל למה זה קרה?! מה הולך פה?! כאן עוברים ליסוד השני בס"ד-נזעוק אותו בלב ובפה! את המסר הגדול והעצום, שגם הוא ניסיון זמננו! **"לא מבינים ולא שואלים"** וכי אנחנו יודעים מה זה חשבונות שמייים?! אנחנו מבינים מה זה נקרא כבשוננו של עולם?! מה זה שיקולים של בורא עולם. ?! אין לנו קמצוץ של הבנה!! להבין?! מי מעיז בכלל להבין?! בפרט בפרט כאלה סיפורים...!! יש לנו ראייה קצרה! מאות יהודים נטבחים ונהרגים ואלפי פצועים...מבינים משהו?! איך חצו גבול ואיך

לא עצרו אותם וכו'.. כל דבר רוצים להבין... בקושי גמרא קשה מצליחים להבין ורוצים להבין מה בורא עולם עושה?! כמו תינוק שירצה להבין מה אדם גדול עושה?! והפער בין תינוק לאדם גדול הוא פער פצפון בינינו לבין הקב"ה! ואנחנו רוצים להבין הכל ולכן יש לנו שאלות!!!

מי יודע, כמה חשבונות שמייים יש פה, וכל הנושא של הגאולה העתידה! כל הסוגיא העצומה של "והיה ה' אחד ושמו אחד!" ה' מנער אותנו כל הזמן, זה גם חלק מהניעור שנחזור בתשובה לפני ביאת המשיח, כמה כתוב בספרים על מה שישמעאל יעשה לפני ביאת המשיח באחרית הימים. הרמב"ם באותה אגרת כותב שהאומה הכי אכזרית מאז ומעולם זה הישמעאלים! "לא היה מי שהפליג להשפילנו ולהפחיתנו כמוהם". לא אכפת להם! איזו רשעות! אכזריות!! המונים של ערבים חוצים את הגבול-וכל אחד שואל את עצמו איך ומדוע וכו'...? **אין להבין!!** וכאן לשמוע דבר עצום-יש במלבי"ם בתהילים על הפסוק: "אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קידר" דוד המלך מתפלל ורואה בנבואה את כל האויבים שיקומו לעם ישראל וכותב הרמב"ם שם וז"ל: **ודוד המלך לא צעק ולא מלל ולא ביקש תשועה זולת-מלכות ישמעאל!! אנשים פראים אויבים ומעיקים.** 'אני שלום וכי אדבר המה למלחמה!' הח"ח זצ"ל אמר "אוי, מי יודע מה הפרא אדם הזה עוד עלול לעשות לעם ישראל באחרית הימים"

אז מי יודע מה החשבונות של אחרית הימים והגאולה העתידה. אולי אלו הצרות האחרונות לפני ביאת המשיח. חשבונות עצומים עצומים... ואם יבוא ויגידו כמה יהודים נהרגים וכו' שיהיה בטוח! שאלו הם המתים על קידוש ה', והרבה לא זכו לזה! כל מי שנהרג כי הוא יהודי-נכנס לגן עדן בלי משפט! מי יודע לאיפה זה מוביל. כל הפצועים הללו, כמה זכויות...! זה נקרא לסבול על קידוש ה'! יש שנהרג על קידוש, **ויש שסובל על קידוש ה'!!** ממש קרבנות ישר לגן עדן! הרבה גדולי תורה רצו למות על קידוש ה'! אנחנו לא מבינים בכלל-הקב"ה מולך על כל העולם וכל יהודי אהוב לו! כל יהודי מושגח בהשגחה מופלאה! אנחנו לא מבינים בחשבונות שמייים, אנחנו יודעים שהם זכו למות על קידוש ה'! לא מבינים אפילו מה זה.

יסוד 3: זהירות מכחי ועוצם ידי! הזהירות העצומה מכחי ועוצם ידי! מרוב שהתרגלנו למושגים מסויימים קשה לנו לשמוע את מה שאני הולך להגיד. לשמוע את זה בעדינות.

נכון, ודאי צריך השתדלות, ואני לא הולך להיכנס לזה. צריכים צבא וצריכים חיילים ומשטרה-נכון. אבל זה לא הנושא בכלל! לסמוך על צבא במקום לסמוך על ה'-זו כפירה גמורה!!! זו סכנת נפשות! זו אכזריות שכותב הרמב"ם-דרך מקרה! תולים את הכל בגורמים בטחונים! להיזהר מאד מאד!!! זה לא הנושא בכלל! לא שם הקרב! יהודי יודע שהקרב נמצא בדברים הרוחניים! ברצון ה'! משמיים גם הראו לנו עם כל הכח וכל הצבא איך נכנסו המוני המוני מחבלים! להפסיק לסמוך על כחי ועוצם ידי! רק הקב"ה שומר! אם ה' לא ישמור עיר שוא שקד שומר. עומד היו רגלינו למלחמה רק בגלל שערייך ירושלם! אז להיזהר מאד מאד מכחי ועוצם די-זו נפילה נוראית באמונה! כל הנושא זה רק מול הקב"ה! כל ההשתדלות זו רק בדיחה! נכון צריך אותה, אבל זה לא הנושא! לא הצבא, לא המשטרה, לא המדינה! כלום! ונכון צריך השתדלות ואין כאן סתירה בכלל! צריכים השתדלות, אבל מה שעומד מול הערבים זה רק רק עשיית רצון ה'! רק פעולות רוחניות!! כמו שנראה אי"ה כמה פעולות למעשה! משמיים עוררו אותנו שלא הצבא שומר עלינו אלא ה' שומר עלינו!! ולכן גם יש הרגשה מאד חזקה אצל אנשים עכשיו ששומעים כאלה סיפורים מה הערבי מעוללים לנו, המחבלים הללו, יש הרגשה שנקראת נקמה, לעשות גם כן, אני לא יודע מה למעשה מבחינה צבאית, אין לי מושג, אבל אני מדבר על ההרגשה של כל אחד- לנקום! לחסל!!? אם אבא נותן לבן סטירה אז הדיון על הסטירה או שיפור התנהגות!! להיזהר מן ההשקפה הלא נכונה הזאת! נשמע את הרמב"ם באותה אגרת: "מה שיעשו להם לא יעזור-ועם כל זה לא נמלט מחוזק רעתם והתפרצם בכל עת, וכל אשר נסבול כדי לעמוד עמם בשלום יעוררו עלינו מלחמה וחרב!" אי אפשר להתעסק איתם, ועוד כותב: "וכל שכן כשנעורר כח ונתפאר להם במלוכה..." נהיה יותר גרוע, תעיינו ברמב"ם, קשה לקרוא את זה עד הסוף...

העסק לא מולם, כל הנושא זה הקב"ה! הקרב לא שם! לא שם המלחמה!! כל הערבים בעולם, כל המסביב, וכי שייכת השתדלות איתם? תראו מה קרה בכמה שעות עם כמה מחבלים?! עוד לא דיברנו על הצפון ולא כל הערבים מסביב... אז להיזהר מאד מהרגשת הכח והצבא, אדרבה-כל החיילים שהולכים להילחם ולמסור נפש-הם ניזונים בזכות המצוות והתורה!!!

מה ראינו? יסוד א'-אמונה ברזל-אש בונקר של אמונה! יסוד ב'-לא מבינים חשבונות שמים, הקב"ה רואה הכל וכו'.. יסוד ג'-להיזהר מכחי ועוצם ידי! צריכים השתדלות וזו לא סתירה, אבל לא להאמין בהשתדלות-זה יותר מסוכן!! סכנה!! רק ה' שומר עלינו!! לא להרחיק את השמירה!! צריכים לקלוט שאין על מי להישען! רק על אבינו שבשמיים! לא סומכים על הצבא ולא על שום כח! בוא נגיע לזה מתוך אמונה שלמה ולא מתוך הצרות.. ולא אסונות, בואו נאמין בזה מהר מהר בלי לחכות לאסונות! רק בורא עולם הוא השומר היחיד ונותן כח לכולם!

שלושה יסודות של עבודה מעשית

ומה למעשה בע"ה: ג' דברים עיקריים:

על התורה על העבודה ועל גמילות חסדים! ותשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה!

תורה-זו השמירה הכי גדולה! ולכן בכזה מצב קשה, מדברים להחזיר את הישיבות כבר ביום שני! תורה מול ישמעאל! רק זה יעזור! דבר ראשון בתורה זה ללמוד ברצינות בעמל התורה, ללמוד חזק באהבת תורה! רק כשקול קול יעקב אז ידי עשיו לא שולטות! שתהיו עמלים בתורה! אין שמירה כתורה. **ודבר שני בתורה-זה חיים של תורה-לזכור את האמת!** כל מה שאנחנו באנו לעולם זה לעבוד את ה'! זה חיים של תורה! לזכור את האמת ולעזוב את ההבל! חיים של תורה! חיים של אמת! לעזוב את ההבל! זה ראש עבודת זמננו! לעזוב את ההבל!

תפילה: זו העבודה. עמוד התפילה. וחייבים להקריא את פרקי דר' אליעזר: **"ישמעאל-ולמה נקרא שמו ישמעאל? מפני שעתיד הקב"ה לשמוע בקול נאקת העם ממה שעתידים בני ישמעאל לעשות בארץ באחרית הימים שנאמר ישמע אל ויענם!"** ישמע אל! בעקבות הצרות רק להתפלל לה! והם קרויים על שם זה! תפקידם בעולם שנתפלל בגללם וה' ישמע תפילתנו, ממה שיעשו לנו באחרית הימים! להתפלל! לבקש! לבקש כפשוטו מאבא שישמור עלינו! שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד ישראל! רק פונים אליו! כל פרק תהילים שאומרים, כל תפילה שמתפללים! לפי התפילות שלנו ככה יהיו שמורים בארץ מהכח של ישמעאל! חז"ל מפורש!! להתפלל! להתפלל יותר חזק! לבוא לזמן לתפילה! לחזק את כח התפילה!

ופה יש רעיון יהודים יקרים-רעיון אדיר מי שיכול, מן הראוי היה לעשות כינוס עולמי, ומספיק שיעשו את זה כמה, וזה שווה המון, הם ומשפחותיהם. והרעיון הוא שכל יום פעמיים-עם ישראל נעצר ואומר תהילים רבע שעה! בציבור-ביחיד-בבית-במשפחה-עם הילדים! באותה שעה בדיוק! כל היהודים מצטרפים אחד לשני-מתי? **בשעה 13:30 וב 19:30** תהילים רבע שעה! מצטרפים למניין של אלפי יהודים! בחורי ישיבות-סמינרים-ת"ת-אברכים! איזה זכויות!! מתחזקים באהבת ה'!! כל אחד לפי הכוחות שלו, אפשר גם פחות אם קשה, אבל רבע שעה זה חזק מאוד! וכולם מתחילים ביחד!! כולם כל עם ישראל! איזה כח אדיר! כח אדיר מול הערבים! "והיה ה' מבטחו"! לא מאמינים ולא בוטחים באף אחד!! רק בה'!!! להתמלא בביטחון עצום בה'!!

גמילות חסדים! צדקה! כמה אנשים מפוחדים, קשה להם, כמה חתונות שיש בימים הללו-אין! כמה קשה לאנשים, כמה סובלים-כל אחד במצב שלו רק לדאוג שלשני יהיה טוב! כששומעים את כל הזוועות-אנחנו צריכים להבטיח בלב-אני לעולם לא ישפיל שום יהודי!! לא לצער שום יהודי!!! רק לעודד! לשמח! אנשים מפוחדים- במיוחד המחוברים למכשירים-אומללים מסכנים! וחלק מהרחמים זה להתפלל על כולם וללמוד בשביל כולם! לרחם על כולם! ומלא מלא צדקה וחסד! להרגיע ולשמח את המשפחה הקרובה והרחוקה! וכשיעשו את השמחות בצורה מצומצמת-ללכת ולשמח בכל הכח!! כולם

אחים לצרה! מאוחדים שיהיה טוב! לא פוגעים בשום יהודי ובמיוחד לא
במצבים הללו! לשמוע ולהאזין!

ככה יהודי ניגש לכזאת מערכה! זה הצבא!!!! זה הכח!!

נסכם למעשה: א. להרבות המון המון בתורה! זה- "ותשובה"! ב. להתחזק מאוד
בתפילה! עם כל הלב! מוקדם! בזמן! לא לשכוח את כל עם ישראל-בכל יום
ויום ב אחד וחצי ושבע וחצי רבע שעה תהילים! וזה כח לכל החיילים ג"כ! ג.
רק לדאוג שלשני יהיה טוב! בפרט כאלה זמנים! לשמח ולעודד!!

"ותשובה ותפילה וצדקה-מעבירין את רוע הגזירה" "על ג' דברים העולם
עומד-על התורה על העבודה ועל הגמילות חסדים!!

שער שני

התחזקות למעשה

שמירת שבת כהלכתה

מרן הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א

יום ראשון, אסרו חג, לאחר תפילת 'הנץ' עומד מרן הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א על בימת בית הכנסת המרכזי, ועיניו מלאות-דמעה. 'לא הצלחתי לישון כל הלילה', אומר הרב שליט"א, ומציג בפני המתפללים דף שבו חרוטים שמותיהם של כמה מהנעדרים, שבני משפחתם אינם יודעים היכן הם נמצאים, ומן-הסתם נשבו על ידי האויב, רח"ל.

'אנשים הגיעו אלינו באמצע הלילה, מרוטים וסחופים עד דכא, ותיארו את סבלם ויגונם בעקבות חוסר-המידע אודות יקיריהם, וביקשו שנתפלל לשובם בריאים ושלמים', הוסיף הרב, והמחיש את המצב הנורא-והאיום אליו נקלע העם היהודי בארץ ישראל, מצב שכמותו לא היה מעולם.

אירועי שמחת תורה תשפ"ד הם השיעור המוחשי הגדול ביותר ל'אם ה' לא ישמור עיר, שוא שקד שומר'. מיליארדי שקלים הושקעו בבניית חומה תת-קרקעית שתנטרל את אפשרות החדירה מהמנהרות שכרו אנשי החמאס. נו, אז אם מישהו חשב שאפשר לסמוך על החומה הזו, ועל הגדר מלמעלה, הגיעו המחבלים 'מלמעלה', כך לעין-כל, והפתיעו את כולם. השי"ת הוכיח לכולם בצורה הנוראה והמאוימת ביותר שאם לא סומכים עליו, אין על מי לסמוך. לאף אחד לא היה בדל של מידע אודות מה שמתעתד להתרחש. לא בקו ההגנה הראשון, האמור לחסום את הפולשים, ולא בקו השני; לא תצפיתנים ולא בלוני-תצפית, לא מודיעין. כלום-כלום. אנדרלמוסיה איזמה, שלא זכורה כמותה מעולם, כאשר כל ה'כוחות' נתפסו כמי שאינם מוכנים בשום דבר.

ההרגשה הברורה היא, שהקב"ה מדבר ישירות אלינו, אל שומרי המצוות, ובמקום שנפטפט מה 'הם צריכים לעשות', אנחנו מחויבים לחשב את דרכינו, ולפייס את בוראנו יתברך ויתעלה.

והדבר הראשון הוא - חיזוק בענין שמירת השבת. המגיד מדובנא - שקיבלתי מרבותיי שכל משליו וסיפוריו הם הלכה למעשה - משל את משלו ואמר, ששמירת השבת דומה למלך שהיה לו עבד אחד ששירת אותו, אבל רעייתו של העבד ההוא היתה הרבה יותר מוצלחת ממנו, והמלך נעזר בה ובחוכמתה. עד כדי כך שגם אם העבד חטא פה-ושם, המלך הותירו על כנו ומשרתו, ולא הענישו, והכל בגלל אשתו, שחוכמתה היתה פי כמה וכמה מזו של בעלה.

יום אחד נכנסה האשה אל טרקלין המלך, שהבחין על-אתר בפצעים ומכות שהיו על פניה. לכשהתעניין המלך מי היכה אותה, התחמקה האשה, ולא השיבה. לא לקח למלך זמן רב כדי להבין שהמכה היה לא אחר מאשר בעלה, שהוא העבד שלו. חמת המלך בערה בו, וציווה להוציא את העבד להורג, באמרו: 'עד עכשיו הותרתי אותך בחיים, למרות שלא היית העבד הכי-צייתן, בגלל אשתך; אבל עכשיו, שאתה מכה בה ומפריע לה במילוי תפקידה, אין לך זכות-חיים!'

וכך הוא גם בעניינה של השבת, ושמירת הלכותיה, כותב המגיד מדובנא. השבת היא המלכה, היא הכלה של עם ישראל, כמו שאנחנו אומרים 'בואי כלה, בואי כלה'. אם העם היהודי שומר על השבת, ומקפיד על כל הלכותיה, מלמדת עליו השבת בעצמה - ככלתו - זכות גדולה, וגם המלך, מלכו של עולם, משאיר אותנו בשל כך בחיים, והכל בגלל השבת.

אבל ברגע שאנחנו מבזים את שבת המלכה, ומוכיחים לעיני כל העולם יחס מנוכר אליה, אומרים בשמי-שמים שעכשיו אין לעם ישראל זכות-הגנה מפני האויבים!!! וכיון שכך, מי ישמור עלינו??? ועל כך התפייט ה'אבן עזרא' בפיוטו הנודע, ואמר 'כי אשמרה שבת - א-ל ישמרני! הנה לנו מחסה והגנה, ושמירה מעולה מאין כמוה, מפני כל הפגעים הרעים הבאים לעולם, רח"ל. נשמור שבת, והאלוקים ישמור עלינו. השבת עצמה תסגור עלינו.

לכן, הצעתי היא שכל משפחה תלמד בביתה שתי הלכות-שבת מדי יום ביומו, ובכך נעניק לעצמנו, ולכל העם היהודי, הגנה טובה מאין כמוה. השבת בעצמה תסגור עלינו ותלמד זכות על עם-ה', המתחזק בהלכות שבת, ומוכיח שהיא חשובה לו.

התרחקות מפגעי הטכנולוגיה

מרן הגאון הצדיק רבי משה צדקה שליט"א

מתוך הקלטה מיוחדת מדבריו במוצאי שמחת תורה:

"יש עלינו תביעה נוראה מהשמים! הקב"ה זעזע אותנו כיון שעדיין לא חזרנו בתשובה אמתית בענין הנסיון הגדול של דורנו - לבער מקרבינו את מכשירי הסמרטפון לכל סוגיהם ומיניהם [לרבות ה'שיאומי'], שהם הם המביאים עלינו את כל האסונות הנוראיים. ואת האסון המזעזע והמחריד הזה.

וחובה עלינו לשוב בתשובה שלמה, וכן להוכיח בכל מקום ומקום את המחזיקים מכשירים אלו, שהחזקתם היא פריצת גדר הקדושה שגדרו רבותינו גדולי ישראל אשר פסקו להחזיק אך ורק פלאפון כשר.

וכבר לקינו בתקופת הקרונה באסונות קשים, ומכיון שלא חזרנו בתשובה כראוי, שוב הביא עלינו ה' יתברך את האסון הקשה במרון והפך לאבל מחולינו. ועתה מכיון שעדיין לא שבנו והשטן הזה מרקד בינו - לא הועילו לנו כל הזכויות, ושבר על שבר השברנו בטבח הנורא שפקד אותנו בזמן שמחתנו.

אחינו בני ישראל! הקב"ה מרעיש עלינו ארץ ומלואה עד שנשוב באמת ונבער ונוקיע את מכשירי הסמרטפון שבתוכנו. וכבר כתב הרמב"ם (פ"א מהל' תענית) "שאם לא ישובו תוסיף הצרה צרות אחרות רחמנא לצלן. וע"י התשובה והתפלה בודאי תסור הצרה מעלינו".

הרב שמואל פולק שליט"א / עלון 'אז נדברו'

קשה לדבר על זה, אבל בורא עולם בשבוע האחרון פיטר את כל המשגיחים וכל המשפיעים והמוכיחים בשער. למה? כי די, נמאס לנו לשמוע את האיומים שלהם.. כמה אפשר לשמוע את כל המשפיעים שכל היום מאיימים שאוי ואבוי, פגעי הטכנולוגיה, ויש דין ויש דיין, וה' לא יוותר על זה...

סוף סוף אנחנו בני אדם, ודי, חפרתם, הגזמתם.. גם בשלב מסוים אתה מתרגל לפרוטוקול, אני אעשה מה שאני רוצה, והרב הזה 'של האינטרנט' ימשיך לנגן, למחות, ניתן לו לסיים את המשפט, ונמשיך הלאה לקליפ הבא, להודעת וואצפ' הבאה...

בורא עולם ראה שבאמת נמאס לנו מכל המשגיחים והמשפיעים והוא החליט לקחת מהם את המושכות. בשמחת תורה האחרון ה' הופיע כמו משגיח בעיצומה של מסיבת טבע המונית, ודפק דפיקה אדירה על השלחן, מה זה פה, מה אתם עושים פה, מה שלושת אלפים ישראלים עושים בשעה שש וחצי בבוקר בעיצומו של יום טוב שחל בשבת?? מה אתם מחפשים פה??? אם המשגיח היה מופיע שם ומנסה לגעור בהם, חברה, זה לא תכל'ס כל היום לבלות, מוזיקה וכו', איך הם היו מגיבים?? נו, אוף, עוד פעם הוא, די, אז זהו!!! בשביל זה ה' פיטר את המשגיח מחוסר עניין, וה' תפס את מושכות המשגיח!!!! וכשבורא עולם נאלץ להסביר.. הוא הסביר את זה בחימה שפוכה בחרב ובדם..

השאלה הרי הזועקת: מחבלים, הרי מהנתונים העולים מתברר שהיה לכם את כל המידע המדויק, בכל הדרום היו מאות בתי כנסת מפוצצים באנשים, ידעתם שבמרחק לא גדול מ'רעים' ישנה עוד מסיבה, מסיבה שמעל הטבע!!!! במרחק של ק"מ ספורים מפזזים להם אלף חמש מאות בחורים בלמעלה מן השמש ולמעלה מן הטבע, אז למה לא באתם לשם?? נו, לך תשאל את המשגיח, הוא ימלא את פיו מים, הוא יעדיף לא לענות את התשובה, אבל אבא שבשמים הפעם לקח את המקרופון!!!! בחורים יקרים נגמרו החגיגות!!! אני לא מוכן להפקרות, אני לא מוכן יותר למסיבות טבע ולנרגילות ולמסעדות ולטיולים ולחו"ל ולמכשירים האלו, נגמרו החגיגות!! אני קורא לכם לסדר!!!!

זה לא נקרא הסתרת פנים!! מתי זה הסתרת פנים? כשדוד המלך רוקד סביב הארון ושם ה' עושה פרץ עוזא!! אבל כשרבבות אלפי ישראל רוקדים סביב הספר תורה ולא נופל משערת ראשם ארצה, ובאותה שעה מלאך המוות יורה חיצים בחוף זיקים ביום טוב שחל בשבת. ועל טבח שמתרחש במסיבות טבע של 3000 יהודים בשעה שש וחצי בבוקר, זה איום ונורא, אבל זה לא נקרא הסתרת פנים!!!!

אדרבה, זה גילוי והופעה נוראה של דפיקה אדירה על השלחן שאבא שבשמים מודיע חד משמעית: אני פה ללא גינונים!! ללא הסתרות!!! בלי כפפות, רבותי: ונגמרו החגיגות!!!! תם עידן ההפקרות!!! אני לא מוכן יותר!!! לא עוד!!!!

וכמובן, אתה מבין לבד שמסיבות טבע של 3000 צעירים, זה בסה"כ מדגם, הצעירים האומללים האלו הם לא הסיפור, הסיפור הגדול שלנו זה הרשת הפרוצה, הרשת היא היא מסיבת הטבע הגדולה בעולם!! נוכחים שם בד בבד הרבה יותר מ-3000 איש, וכל אחד מקיא שם את הסחי והמאוס שלו, כן, זו מסיבת הטבע המופקרת ביותר, וה' לא הולך לוותר על זה!!!! שהמשפט הזה יהיה ברור!! אם תשים לב: כל מתקפת הפתע הזו מתחילה ועד הסוף נושאת אופי של פריצה, כשל של פריצת גדר, בתים שנפרצו, קשר בוואצפ שבבת אחת הופסק, ומישהו פה הפסיק את הקשר!!!!

אותו אבא שבשמים שרקדנו מולו בקומה של בית המדרש בשמחת תורה, אותו אבא שבשמים שחיבקנו את התורה שלו ולא נפקד ממנו איש, באותה שעה הוא גם הופיע בקומה של הפנימיה ופשוט הכריז: נגמרו ההפקרויות!!! פן יש בכם איש או אישה אשר לבבו פונה היום מעם ה' אלוקינו, פן יש בכם שורש פורה ראש ולענה והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך, אז זהו!!! שהקב"ה הכריז: נגמר!!! לא יאבה ה' סלוח לו, אני לא הולך לוותר על ההפקרות הזו.

ושוב: הקב"ה לא מדבר עם אותם אלו שהיו שם במסיבות הטבע, ה' מדבר עם מי שממשיך כעת ועכשיו לחגוג שם במסיבות הטבע, ממשיך להיחשף לתכנים ומראות ומושגים שאבא שבשמים שונא אותם, רק מה?? שלום יהיה

לי, אז הנה!!! הקב"ה שולח רמז גס ועבה ומודיע: רבותי נגמרו המסיבות טבע!!! יש לי תורה, יש לי בית כנסת, שם התורה אומרת לך ורוץ מהר מהר לשמוע בקולה, אחרת אני לא הולך לוותר על זה, ואת הנאום הזה לשם שינוי המשגיח לא אמר, וגם לא עוד אחד מרבני ומובילי המאבק נגד פגעי הטכנולוגיה, לא!!! ממש לא!!! הפעם הקב"ה לקח את מושכות המשפיע והמעורר בשער, וכשהקב"ה נאלץ להסביר זה בום בום בום!!!!!!!

אותו בורא עולם שלא סלח על ההפקרות של הדור של טרום השואה ושם זה לא הסתיים ב-1000 אלא בהרבה יותר, אותו בורא עולם לא הולך לסלוח על ההפקרות של הרשת!!! יש לאבא שבשמים מספיק אורך רוח למחול ולסלוח על שלל עבירות שאנחנו נכשלים בהם, אבל על הפקרות אין סליחה!!! לא יובא ה' סלוח לו!!! אינטרנט פרוץ זה הפקרות, מסיבת טבע שכזו לא תעבור בשתיקה!!! יש בהחלט מה לפחד!!!

בורא עולם הפעם לא הסתיר את פניו, ה' הפעם דיבר כמו הרב הכי חריף שמדבר נגד פגעי הטכנולוגיה, ה' הוציא את החרב והחנית והודיע, רבותי, די להפקרות, תזהרו לכם, אתם משחקים באש, את המסר הזה ה' שולח ישירות לרשת שמלאה כעת בסרטוני זוועה!!!

בני היקרים, תזהרו, הייתה שואה, ועכשיו קבלתם תזכורת מהשואה, אני לא רוצה שואה, תפרשו מהחטא הזה, תפרשו מההפקרות הזו לפני שיהיה מאוחר.

שער שלישי

איך מתמודדים עם המצב?

עשרת הכללים הבסיסיים

אנחנו נמצאים בעיצומו של אירוע קשה מאוד, שאף אחד לא יודע עדיין לאן זה יתגלגל. יש שיקראו לזה ה־11 בספטמבר של ישראל, יש כל מיני הגדרות. מה שברור, שאנשים מאוד מבולבלים ומסתובבים סביב עצמם. נכתוב כאן עשרה כללים של "עשה ולא תעשה" שבע"ה יעזרו לנו ולילדינו לעבור נכון יותר את התקופה המאתגרת הזו.

לא תעשה

בואו נתחיל עם מה לא לעשות:

א. יש צורך חזק מאוד לאנשים להתעדכן בכל עדכון חדשות, במידע, זה נובע מצימאון לתחושת בטחון ויציבות. זה לא עוזר, העדכונים הם כמו **לשתות מים מלוחים** כשאתם צמאים, זה רק **מגביר את הצורך הנואש ביציבות**. יציבות מגיעה בדרכים אחרות, כמו שנראה הלאה.

ב. צורך חזק נוסף זה **לספק הסברים**, איך ומדוע זה קרה? מתקפת סייבר? בוגדים מתוך המערכת? תחושת כוחי ועוצם ידי? גם כאן **התשובות לא עושות שום טוב לנפש האדם**. התשובה האמיתית כתובה בפרשת האזינו "איכה ירדוף אחד אלף ושניים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם וה' הסגירם". זה מפחיד מאוד, אבל יחד עם זאת גם מאוד מרגיע. כי יש מי ששולט במצב, הוא עשה את זה, הוא היה והוא הווה והוא יהיה בתפארה. ממך אליך אברת.

ג. יש נסיון טיפשי אבל מובן רגשית, **לנסות לייעץ לממשלה**, קריאות למחוק את עזה, וכדומה. הדבר הזה רק **מייצר תסכול, זעם וחוסר אונים**, תחושת חוסר האונים פוגעת בנפש האדם, ומייצרת את החלק הטראומתי של האירוע. אין

לנו את התמונה המלאה, אין לנו את האחריות לפעולות, ולכן אין שום היגיון לייעץ לממשלה מה לעשות.

ד. עוד צורך גרוע ממש, זה **לשתף אחרים במידע מזעזע** שקיבלנו. הרצון הזה נובע מצורך בסיסי בשיתוף, אנחנו יצורים שיתופיים, כל דבר שגורם לנו חוויה בנפש, אנחנו רוצים לשתף. אבל בזה, **הפכנו למשת"פים של האויב**. זה בדיוק מה שהוא רוצה, היעד האמיתי של האויב, הוא לא כמות ההרוגים, אלא כמות הכאוס, הפחד, משמעות המילה 'טרור' היא השלטת פחד. ברגע שאנחנו משתפים מידע שאינו חיוני, הפכנו להיות משת"פים של האויב, במלוא מובן של המילה.

ה. יש לנו נטיה **להרגיש ממש גרוע ועצובים**, לאנשים מצפוניים, זה חלק מהערכים שלהם, כי אם אני לא אהיה עצוב, סימן שלא אכפת לי מהאחים שלי, אם אני לא כל היום סביב זה, סימן שאני רע ואטום לב. **לא נכון! יש דרך נכונה לכאוב את הכאב**, כמו שנראה בהמשך, להיות עסוקים סביב החדשות והעדכונים, או סתם שקועים בחידלון - לא עוזר לאף אחד בכלום, ולא הופך אתכם לאנשים טובים יותר.

עשה

אז מה כן?

דבר ראשון זה להבין, אנחנו לא עומדים מהצד ומסתכלים על המלחמה כולנו עכשיו נפגעי מלחמה. זה לא רק האנשים שנהרגו, או נפצעו או נפלו בשבי או נמצאים בטווח הטילים. **אנחנו כולנו המטרה של האויב**, המטרה שלו זה **לפגוע בנו רגשית נפשית ומנטלית**, לנסות לשבור את רוחנו, ולגרום נזקים לטווח הארוך. ולכן, כמו שמוטל על כל אחד שנמצא במצב סכנה מול האויב לעשות הכל כדי להציל את עצמו ואת ילדיו, למרות שמיינו ומשמאלו מוטלים הרוגים - כך גם אנחנו. דבר ראשון, להביא לעצמינו, ולמשפחה שלנו **יציבות בריאות נפשית ושמחה** (כן!). אלו אינם מותרות בשלב זה, זה צורך חיוני ובסיסי שימנע הרבה מאד בעיות וצרות וטיפולים בהמשך החיים.

איך נעשה את זה?

א. נשמור על סדר יום יציב ובריא ככל שניתן, לא להפוך את כל היום לכאוס, להשליט סדר קימה, אוכל, פעילות, סדר בבית, עבודה, לימודים וכיו"ב.

ב. היצמדות לערכים שלנו: תפילה, אמירת תהילים, לימוד תורה, עשיית חסד, קבלת קבלות טובות. כל הדברים האלו, מייצרים תחושת יציבות לנפש, כי אנחנו נצמדים לדברים היציבים של החיים שלנו. הדברים שתמיד היו ותמיד יהיו.

ג. להרגיש כאב, להקדיש זמן כדי לחשוב על המשפחות של ההרוגים על המשפחות של הנעדרים והשבויים, על הפצועים ומשפחותיהם, על אנשי הצבא ומשפחותיהם. להרגיש כאב, להזיל דמעה ולנצל אותו לתפילה, תשובה ומעשים טובים. כאב, הוא רגש בסיסי טהור ואנושי, והוא לא מייצר טראומה לטווח הארוך.

ד. להקשיב לילדים שלנו. להקשיב לילד הפנימי שלנו עצמינו, תנו חיבוק, אמיתי ופנימי לילדים שלכם ולנפש שלכם.

ה. להזכיר לעצמנו את הנוסח הכל כך בסיסי: אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים.

הרב חנניה מנס שליט"א / מה לומר לילדים בעת הזו?

מתוך רגעי השמחה והקדושה, היישר לתוך החלחלה ושמעת הזוועות.

הרגשה של 'מבחוץ תשכל חרב ובחדרים אימה'.

מיד נזכרתי איך באסון מירון הנוראי, הרגשנו שסוף העולם הגיע...

והנה כמות עצומה של מתים ונעדרים.

הרגשה אמיתית שאין על מי להישען זה היה בהפתעה גמורה, המחבלים אומרים שהם לא הבינו איפה צה"ל...

והנה אנחנו יוצאים כל המשפחה מבית הכנסת גדושים באוירה מרוממת של שמחת תורה. רקדנו וזעקנו בכל עוז ותעצומות "אין שמירה כתורה" והבת שלי שואלת את אשתי: "אמא, גם לנו יגיעו הערבים ויחטפו אותנו??"

לקחתי את בתי לסוכה שעמדה דוממת בקרן הרחוב, ואמרתי באלם קול להשי"ת "תודה שחיכה עם המלחמה הזו עד שמחת תורה, אחרי שאנחנו עמוסים בכה הרבה אמונה, ושהינו בצילא דמהמנותא!"

ואז אמרתי לבתי את רואה את הסוכה הזו עשויה מקרשים כמה דיקטים ועוד כמה ברזנטים אך זה לא העיקר... העיקר זה הסכך. ומדוע?

כי הי סיכך עלינו מכל אויבנו! הי שמר עלינו בצל כנפיו, ודאג לנו דאגה אמיתית של אבא כמ"ש "כנשר יעיר קנו, על גוזליו ירחף יפרוש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו" הנשר רחמני הוא, ודואג לגוזליו ורוצה לשמור עליהם מפני עופות אחרים שרודפים אותן, מה הוא עושה, משימן על כתפיו, אומר מוטב יכנס החץ בי ולא בבני. כך ה' שמר עלינו... ולא רק אז שמר עלינו אלא גם היום ובכל יום... השי"ת מסכך עלינו. מגן עלינו ושומר עלינו.

"תראי ה' הוא היחיד ששומר עלינו. אם הי לא ישמור בית שווא שקד צה"ל..."

ברצותו ממית וברצותו מחיה. עלינו לעשות את ההשתדלות להישמר אך לא להיכנס לפאניקה. מי שה' רוצה שיחיה - יחיה ומי שלא - לא... ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה."

את "הנאום" שמעו עוד כמה, וכולם הודו לי בראשם על החיזוק.

הדרך הראשונה היא להכניס אמונה בלבבנו ובלבבות ילדינו. אנחנו כהורים עלינו לזכור שעם כל האינפורמציה שיש לילדים, אנחנו אלה שמשמשים להם כמגן וכמקור לביטחון של ילדינו!

לא משנה באיזה גיל הם, הם מסתכלים ובודקים את התגובות שלנו. ודרך התגובות הם מבינים את הסיטואציה.

1. נחדיר ביטחון בהשי"ת.

נזכור כי "הרפו ודעו כי אני ה' " - תרפו!

נספר שלכל טיל יש כתובת.

כיכר מביתי בבית שמש, נפל טיל!! ולא קרה כלום. חסד ה'!!!

בשביל השי"ת זו לא היה הפתעה. אלה לא היו דברים שהשתבשו ויצאו משליטה אלא תכנית מדויקת, עד לפרט הקטן ביותר.

2. לענות ברוגע על שאלותיהם של הילדים. לא להתחמק!

ואם הם מדברים - תנו להם להציף ולפרוק הכל!

אין לומר לילדים "אין מה לדאוג, יהיה בסדר" - מנין לנו שיהיה בסדר??

מותר לפחד, לבכות, לרעוד, וכדומה, כל אלו הם תגובות טבעיות של הגוף שלנו למצבי לחץ, זה הדרך לעיתים של הגוף להרגיע את עצמו. חלילה למנוע זאת!!!

לא ניבהל מתגובות ממין אלו ולא נמנע מהם לבטא את עצמם דרך הגוף, הרגש או במילים.

אלא נאמר: "בואו ונדבר על הפחדים שלכם"

"בואו ונקרא תהילים."

"אנחנו נמצאים במקום בטוח"

"אנחנו תחת ידיו של אבינו אב הרחמן הטוב והמטיב"

"נעשה הכל למען ביטחונכם"

ואם הם שואלים שאלות, שוב ושוב, לענות להם. ולהשתדל לענות כמה שיותר ברוגע.

להקשיב לפחדים.

לגלות אמפתיה.

ללטף, לנשק - מוגע חם ואוהב.

לשיר איתם שירי אמונה וביטחון. לדוגמא: "ריבון העולמים, ידעתי כי הנני בידך לבד"

חשוב שההורים יאמרו לעצמם - הילדים במצב רגיש לכן עלינו לגלות רגישות וסבלנות והרוגע הזה, הוא זה שילמד את הילד איך להגיב במצבי לחץ.

3. חשוב שיהיה סדר יום ברור ואולי אפילו כתוב או מצויר לילדים שעדיין לא יודעים לקרוא:

מה עושים בכל שעה ביום, בוקר - מתלבשים, מתפללים, אוכלים, לומדים.

כדאי שיהיה תעסוקה מוגדרת מראש. מה עושים כששומעים את האזעקה. (מומלץ להכין בממ"ד ובמקלט מוצרי צריכה בסיסיים. כולל דברים שמסיחים את הדעת). זה כדי שהילדים יבינו ויפנימו - שהחיים ממשיכים!

4. כמה שיותר להחליף אוזירה!

לא לדבר על אותו דבר ועניין.

להעביר נושאים. לדבר על נושאים אחרים. לעסוק בטוב ולדבר דיבורים מחזקים וחיוביים.

5. "דאגה בלב איש ישיחנה" - תשתפו את הדאגות שלכם עם אחרים.

רצוי לכתוב על דף את מה שמפריע לכם. ואחר כך לכתוב מה הכי מפריע מבניהם. ומה מציק בכך. מה יקרה לולי... ומה כל כך גרוע בזה...

לאחר שהצלחנו לכתוב הכל, נהפוך את המחשבה ונתחיל לחשוב על המצב בכיוון הפוך - איך אני יכול לתת מעצמי, לעזור, להתפלל, להתנדב, לסייע. ואיך אוכל לשדר את המצב בצורה הכי טובה לילדים.

6. הסחת דעת - ליצור.

יצירה גורמת לסיפוק ותחושה טובה. השעמום והחשיבה על המלחמה - היא מעוררת את הלחצים.

עלינו לפעול במה שהכי מגן - להתפלל / ללמוד. לעשות מעשי חסד. להתעניין במי שצריך - הורים, שכנים מבוגרים, אם אפשר גם להגיש עזרה למי שצריך, אנחנו זקוקים לזכויות האלה.

אם אפשר ללכת להליכה לשאוף אוויר. זה עוזר ומרענן*.

7. למעט בצפיית ושמיעת חדשות.

יהודי שמשתתף בשיעורים, אמר לי "אין לי טעם בחיים, כולי בדיכאון".

מה קרה?

"ראיתי את הסרטונים..." והתחיל לתאר זוועות...

אמרתי לו: "תרחם עלי, אל תספר." החיוב להשתתף עם הצרות של יהודי אחר. זה שנשוב בתשובה ולא נאמר שזה היה 'מקרה' פה זה סתם להתחפר. זה פיקוח נפש! לעזוב את זה! אלו שמסתכלים גורמים לעצמם נזק בלתי ישוער לכוחות של הגוף, זה מחליש! זה הורס את המצב רוח!

מה העניין? תרחם על עצמך וילדיך! תתנתק מזה! כל שכן ביחס לילדים שרוצים גם לראות. כמה שפחות לדבר ליד הילדים. להורים יותר קל לחזור לשגרה ולתפקד מאשר לילדים.

8. עזרה מקצועית.

אנשים שחוו מקרוב וכן משפחות שאיבדו יקיריהם, צריכים לפנות לעזרה מקצועית.

(* מומלץ מאוד להירשם לקבלת תכנים מיוחדים לילדים, סיפורים מרתקים וחינוכיים, במחיר סמלי מבית 'אנחנו וצאצאנו', במייל: menuim@anv.org.il. כמו כן קיימים סיפורים מיוחדים לגיל הרך, על ידי 'לשכת הילדים' במחיר מוזל, במייל: 10sipoorim@gmail.com.

9. "הקול קול יעקב".

הבה נרבה להתפלל! הקב"ה הוא המושיע היחידי, אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים!! נזכור כי תשובה ומעשים טובים מעבירים את רוע הגזירה.

בגמרא מסופר על טיטוס כאשר הוא בא לשרוף את בית המקדש, להחריב אותו יצאה בת-קול ואמרה לו:

"קמח טחון טחנת" (סנהדרין צ"ו:)

כלומר, האם אתה חושב שאתה הוא זה שמבעיר את בית המקדש?

כבר בשמים התקבלה ההחלטה, אתה רק המבצע הבזוי.

אל תתרגש!

אל תתלהב!

"קמח טחון טחנת".

בעמדנו ושמענו על עם ה' שככה נהרגים בכמויות בלתי נתפסות, נדע כי איננו יודעים חשבונות שמים. אך זה נגזר כבר.

על מה שעוד עתיד לקרות, זה כן בידינו, חורבן שיהודי עושה במעשיו ובמחשבתו - גרוע הרבה יותר מחורבן בית המקדש, על זה יש השפעה!! ליהודי יש השפעה על הנעשה בעולמות למטה ובעולמות למעלה. לגויים אין השפעה למעלה, אלא רק לנו היהודים. וככל שנרבה בלימוד התורה.

סיפור

על קידוש השם

ברגעים שבהם התחיל הכול, רצה אלחנן רק לומר תהילים...

אבל בדירה החדשה שלו לא היו בכלל ספרים, בוודאי שלא ספרי תהילים. וגם אילו היו, סביר להניח שהוא לא היה מעז לקרוא תהילים מול עודד, הבחור שהקשר עמו היה מבוסס על שיחות נפש עמוקות, **שהנושא העיקרי שבהם היה השנאה, הניתוק שלעולם לא יתחבר, הרצון להכעיס ולפגוע בכל מי שהיה יקר לאלחנן בעבר ובכל מה שהיה חשוב לו אי פעם.**

ברגע בו נראו בשמי גבעתיים שלושה כוכבים, הוא קיבל את הצלצול הראשון. זו הייתה אמא, מודאגת כמו שרק היא יכולה לדאוג. הוא ענה לה כדרכו, בקוצר רוח. לא מעוניין לחשוף את רגשותיו, לא מעוניין להראות שגם הוא מרגיש משהו בפנים. "אני בסדר, אמא". אמר. "הכול טוב. אל תתקשרי לפה כל רגע".

אבל מאותו רגע ואילך, קרס אצלו משהו. עם כל אזעקה הלך החשש בליבו והתגבר, ופתאום הוא גילה עד כמה הוא חרד שיקרה להם משהו. כן, **לאותם אלו שהוא שונא, שהוא מתעב, שהוא אינו יכול לסבול.** לאותם אלו שהוא אוהב אהבה עמוקה שאי אפשר להסביר, עד כדי כך שעם כל המטען השלילי שהוא מרגיש כלפי כל אחד מהם - הוא עדיין לא יכול לשאת את העובדה שהם בסכנה, שהם עלולים להיפגע כשהם רחוקים ממנו, כשהם אינם יודעים מה באמת הוא מרגיש כלפיהם.

וברגעים האפלים הללו, ניצת אצלו הרצון לעזור. לעשות משהו, להתנדב. אבל הוא לא יודע לעשות כלום, שום דבר. הוא מעולם לא היה בצבא, אפילו עזרה ראשונה הוא לא למד, ולבשל - זו בדיחה מצחיקה. אפילו עודד מבשל טוב ממנו, ועודד מסוגל להרוס אפילו מנה חמה.

הדבר היחיד שנותר לו לעשות, זה להתפלל.

אבל איך הוא יכול להתפלל, כשהוא שקוע בחמישים שערי טומאה. ומדוע שתפילתו תתקבל, אם הוא עשה כל מה שהוא יכול כדי לפגוע בכל מה שקדוש וטהור. ואיזו מן צורה תהיה לתפילתו, אם הוא נזכר בו בבורא עולם רק עכשיו, כשקשה וכואב, אחרי שבמשך חדשים ארוכים הוא שכנע את עצמו שהוא אינו מאמין בכלום.

אנשים רבים כל-כך מתפללים, אנשים קדושים וטהורים לומדים תורה ומקיימים מצוות. אם הם לא מצליחים לקרוע את רוע הגזרה, אז הוא - אלחנן הטמא והמשוקץ יצליח!?

הכאב גדול מנשוא, והרגשות מבלבלים. אילו רק היה עודד כאן, בדירה, הוא אולי היה מצליח להרגיע אותו. עם הבדיחות השנונות שלו, עם הליצנות שממיסה כל עומק, הוא בוודאי היה מצליח להרגיש קצת טוב יותר. הוא בוודאי היה כבר מתבייש בעצמו על הרגשות שלו, שניהם בוודאי היו צוחקים כעת על חבריו לשעבר שיושבים בישיבה ומנסים להגן משם על הגבולות.

אבל עודד יצא מוקדם בבוקר, ואלחנן לא ידע לאן. עודד לא ענה לטלפונים, לא יצר קשר.

שעות ארוכות חלפו על אלחנן בדאגה, עד שעודד חזר. וכשהוא חזר, הוא לא היה אותו חבר שאלחנן התרגל להכיר.

עודד היה לבוש במדי הצבא הישנים שלו, פניו מפויחות, המבע על פניו רציני כמו שאלחנן מעולם לא ראה.

"גייסו אותך?!?" תמיהתו של אלחנן הייתה אדירה. "אתה הרי נכה!"

עודד הביט באלחנן במבט עמוק, כמוהו הוא מעולם לא ראה. "אני אולי נכה", אמר עודד. "אבל יש לי לב! חברים שלי בדרום, הם בשיאה של המלחמה, חלקם הרוגים - חלקם חטופים. אני הייתי התקווה האחרונה שלהם. אני, עודד הצולע. נראה לך שיכולתי להשאיר אותם שם?"

אלחנן לא האמין למשמע אזניו. "הצלחת לעזור להם במשהו?" פקפק. "אתה אפילו לא יכול לרוץ!"

עודד הרכין את ראשו. "האמת, לא הצלחתי לעזור הרבה". הודה בכאב. "מול העיניים שלי נהרגו כמה חברים. יריתי בכמה מחבלים, אולי הצלתי חיים ואולי לא. אני לא יודע. לעולם לא אדע".

"אבל!" עיניו של עודד ננעצו עמוק באלחנן. "אני לא מתחרט לרגע. איך הייתי מרגיש אילו הייתי יושב כאן, במזגן, בעוד חבריי מקיזים דם מול האוייב? איך הייתי חי את שארית חיי אילולי הייתי עושה הכול, כולל הכול, כדי לעזור להם?!"

אלחנן הנהן בראשו. "אתה צודק..." אמר בקול מהורהר. "אתה צודק במאה אחוז, עודד, ואני מתחנן אליך - אל תצחק על מה שאני עומד לעשות עכשיו".

אלחנן ניגש כאחוז תזזית אל המגירה, מחטט בה בקדחתנות, שולף מתחתיתה כיפה מהוהה.

עודד הביט בו כמה רגעים, כאילו שוקל אם לומר משהו. לבסוף הוא הגיב במשיכת כתף. "לך על זה..." אמר בשקט.

* * *

שעות ספורות לאחר מכן, ישב אלחנן בבית המדרש בירושלים. ממולו היה פתוח הספר שחיפש בפרק שחיפש, הוא קרא מתוכו בתשוקה את המילים המוכרות כל-כך, המילים שפעם היו נאמרות ביום השמח ביותר בשנה, ועכשיו נמסכה בהן משמעות אחרת לחלוטין:

"כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי, ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי".

והמילים הללו, נהגו על ידו שוב ושוב, פעם אחר פעם. הוא קרא אותן בתשוקה, לא מצליח להתנתק מהן, עיניו זולגות דמעות.

* * *

באישון לילה, הגיעו הבשורות המרות.

ובלב שבור, בכאב אדיר שלא היה כמותו, בעצב מטלטל שאלחנן מעולם לא חש כמוהו, הוא פתח את מכשיר הטלפון שלו, **עובר על ההודעות האחרונות ששלח לו עודד...**

16:04: "אנחנו כאן באירוע מטורף, אני לא בטוח אם אנחנו יוצאים חיים".

16:05: "חשבתי על זה".

16:05: "על מה שהיה היום".

16:19: "סורי על העיכוב, יורים עלינו. בכל אופן, חשבתי על זה. בהתחלה זה היה נראה לי מוזר, אבל עכשיו אני חושב שטוב שהלכתי".

16:19: "תתפלל גם עליי".

16:23: "אני יודע שזה מוזר שאני מדבר ככה, אבל האירוע מכניס אותי לפרופורציות. אני מקווה שאתה עושה את העבודה טוב. **חבל שאני לא יודע להתפלל**".

16:23: "אולי כשיגמר הכול, תלמד אותי".

ואלחנן ידע שזה רק בזכותו.

בזכותו, זכה עודד ויצאה נשמתו בתשובה...

OVADIA YOSSEF

RISHON LEZION

AND PRESIDENT OF TORAH SAGES COUNCIL

עובדיה יוסף

הראשון לציון

ונשיא מועצת חכמי התורה

JERUSALEM ירושלים

תפלה להצלת ממוראות המלחמה

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהינו, שתתאזר בהחמים עלינו ולא כל זמך ישראל, ומצילנו ותושיענו
מידי כל אלוהינו וסוּרֵינו ומכל כל מקשי רשענו, הפסד עצתם וקלקל מעשיותם. ולא גרשֵׁנוּ ייִהִם
תושיעה, וכמו שנאמר חֲזַנוּ דָלָה וְנוֹסַר בְּיָדוֹ לֹא יָקָם כִּי חָזַן אֵל. וְנֹאמַר, ה' הפסד עצת לויים הֵנָּה מחסות
זמנים, ויהי רצון שחורבם תבא בלשם וקשיותם תפסיק.

אלה ה' יחמו נא רחמך עלינו ולא כל זמך ישראל, צמוד נא מִכְסֵּי הַדֵּין, ושד אל פֶּסַח החממים. ותכנס לנו לְפָנֶיךָ
משורת הדין, ותפלא מלפני כל גזירות קשות ורעות, ותגבור עלינו גְּבוּרַת טוֹבוֹת, וישוּעָה וְנִחְמָה, ואחֲזַן רַחֲמֶיךָ.
ותקרב רוח גְּדֵר דִּינֵנוּ ויקראו לְפָנֶיךָ כבֹּתֵינוּ.

„קוֹמֵה צְדָמָה אֵלֵינוּ וּבְדֵינוּ לֹאֲזֵן חֶסֶדךָ”

אלה ה' שמוך והחן אל צדריך בְּזֵן מִדִּינֶיךָ חֵילִי צֶדֶק הַפְּסָדָה (וישאל, היצילם מִפֶּסַח יָקוֹב, לֹא תִשְׁוֶה אֵלֶיךָ
רעה, וְלֹאֲזֵן אֶל יָרֵד בְּאֵלֶיךָ, ומצילם מכל מִצֵּי פְרָצוֹת וּפְסוּנוֹת הַמִּצְדָּקוֹת לְבֹא בְּזִלְמָה. ואלה נא
כְּטוֹמֵה אֲלֵמֶם לֹא חֲלוּי זֶמֶךְ יִשְׂרָאֵל. וְשֹׁמֵר נֹא לְעוֹל תַּמְתִּין כִּי זֶמֶם שׂוֹמֵר תַּפְלָה כֹּל פֶּה. כִּדְרֶךְ
שׂוֹמֵר תַּפְלָה. יִהְיוּ לְרַצֵּן אֲמִרֵי ה' וְהִזִּין אֶל לְפָנֶיךָ ה' בְּרוּי וְשׂוֹמֵר.
ה' חַסֵּד לְעֹדוֹ יִתֵּן ה' יִכְרֹךְ יָמָה חָזוֹ בְּלֹמֶם.

אמן ואמן.

”אוצרות מרן” • שיעורי הרה”ג יעקב סיני שליט”א

שׂוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמֵר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל

תפילה שתיוקן מרן זצ”ל בכתב יד קודש, להינצל ממוראות המלחמה